

کتابخانه
میرزا یونس
کلاسی

۱۵۵

مطابق اصل کتب موجود در این کتابخانه
عراق اسلامی است
تاریخ ثبت در دفتر اسناد
۱۳۰۵

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تاریخ ثبت در دفتر اسناد
۱۳۰۵

کتابخانه شخصی
عارفین - سرود

۱۱۴
۲۱۲۲۵۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب: محمد ابراهیم - (رسالة في بيان)	
مؤلف: حاج میرزا محمد باقر خراسانی	
موضوع: شمار فقه اسلامی (۱۱۴) از کتب امدادی: علامه حلی سرود	
مدرسه بیت کتاب	۱۱۴۷

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: *الحکام (کتاب) - (مجموعه کتب)*

مؤلف: *محقق کمالی*

موضوع: *...*

شماره اختصاصی: *(۱۱۱)* از کتب اهدائی: *غلامحسین سرود*

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۱۱۹۷

۱۵۵
۲
عراق عاصمی
کتابخانه
نویسنده
موضوع

کتابخانه خصوصی
غلامحسین - سرود

۱۱۴
۲۱۲۲۹۷

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

برین کتاب عطا شد بخیر و طبع را
از آن خدای عز و جل است

زمان کم برون از تو افتاده و صاحب میا رحالی شس فری نزد
 علیا یعنی دارد اول نام نامی حضرت امیر المومنین و امام
 علی بن ابی طالب دوم نام بیت المقدس سوم نام کی از عمر
 بنی اسرائیل آس بر معینت اول مانند باشد که نیشتر است
 شده که کید سر عددی او شود و باه بدول که چو شیر آس خراش
 دوم دران دره باشد و آن از طلائع یا غروب بود و از افغانیه
 و پاکستانی فارسی و تازی و دران دره و غار و غار که نیشتر
 شالش کشاده ای گوید نظم چنان تو بمن خوشنود
 چرمه من کرگنده گاه خواب خوش آس سوم ام از آسایش شد
 اریا بوزن اتقا و بضم حمزه نیز گفته اند نام سیم ای امیر
 ابستا بمعنیه هر که در و سکون سین و استا بوزن و ادویه
 زدن و زدن و پانزده و گنبد از ابراهیم زردشت درویشی
 شال ابستا نه دانی گوید بیت چو کلین از کل آتش بهار کش
 بنخ او بر در آج شد ابستا خوان و شال ابستا را شش گوید
 که بیان معانی شط مطاوی و که به ان شال که الفاظه ترا
 و ابستا و ابستاقی نیز گویند ابستا که هر و سکون سین
 از قری سقذت و منسوب آنرا استقلی گوید امیر سا که هر
 و سکون نامی در راه همد بسین آسمان کون ماسه در اصل

نام نفوس قریح باشد و سبب احتشاف انواع در یکجا که درین سنه
سفید و زرد و خشن و ادرا با نام نفوس قریح باشد و از او اندک و چون کرد
الوان نیز مرقوم است و است آنگاه کونید **از ارباب** یکسر هر چه
را هر چه در یک تن مثل شلوار **اکشتوا** بفتح هـ و کسر کاف و سی
نای که کشت پرند **انوشا** بفتح خ و هم نون مدیه که از **آوا**
ادرا باشد و هر دو است اما از ادا هر ار آوا کونید **آدرفرا** یا **افرا**
باشد **آدرفرا** آتش افروز باشد **آششنا** بمعنی دار و ادرا
شناوری کردن است حکما خلاقی العالی کونید **شوا** علم آشناس و از ارباب
کر آب برسد آمدن از علم آشناس **دوم** اسم فاعلت یعنی گوشه
کندش **کو** کوند کسی کا گذر آب **شوا** **دوم** اسم فاعلت
یعنی آگوشناوری کندش **کو** کوند کسی کا گذر آب **شوا**
از آب اردو آتش برسد **دوات** **سیوم** ضد چکانه **ایو** اسمی برا
و از بهر آن باشد **خواجه** حافظ **کود** **مت** شیر از معدن العسل و کان
من جز بهر غلیم **ایر** آموشتم **اند** کا بکل کردن و فاعل آن یعنی
دوم شیخ سعدی **فما عدت** درم بودرستان ز برزیده **بنای** خانه
کنند و بام تهر **اند** **افزود** یعنی نای که پیش از بر آمدن خمر شیخ
اشنا بفتح خ و سکون شین بچو که هر که را بنها **استیا** یکسر هر چه
سین و کسر که بیت اگر که های میان هری و غوغه **الوا** بزرگ
حلو که هیبت بغایت نایق و از آن تا چیزی بکونید **اینگ** **کود**

بکشد برود از کوشش که انداختنی آفتاب و دریا **بسیار** **آب** بکشد
 و بخ با و باد و مدخلی جز **آب** که در **آب** بخوش تند بیدن چهار رانند
 و از آنجا که و در کوه و مدخلی بطول خوانند **اصطلاح** **آب** تر از وی افتاد
 باشد هر **اصطلاح** زبان یونانی تیر از باشد و **آب** آفتاب بعضی
 گفته اند **آب** نام حکیمیت که از اساطیر بعضی گفته اند **آب** نام
 پس از دین غیرت و واضح است و از **اصطلاح** **آب** و **اصطلاح** نیز
 گویند **آفتاب** شور و غوغا باشد که تا ریش **آفتاب** **آب** باشد
 که از پهلوی پهلوانی هم رسد و تباری از اساطیر خوانند که
آفتاب و **آب** **آب** آسمان ز **آب** بکشد راست چون **آفتاب**
 چهار جانب هر یک کوشش است که **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** است
 نام آفتاب است و در یک کوه باقی آن کشاید بود و از **آفتاب** **آب**
 خواب که در **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 که در **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 شده نام آن آذر از **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 حکیم فردوسی فرماید در **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 کلاه تو آذر **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 بسیار آمده از آنجا که در در **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 سواد می که در آذر **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**
 و بخ و در کوه و مدخلی که **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب** **آب** **آفتاب**

مازاد الهذ و در ترکستان و از اعراب و انداخت است از وی نرفت
دوست را بهای جاری و ریاض خرم **آب** م روئی و جاه و غیر
دست مانند آفتاب در برج اسد یعنی رونق و جاه حکیم انوری گویند
که برای او نباشد تو خوشی خود و قدر در برای تو نباشد او بخوابد
و در سوره الفضل یعنی طریق نژاد گویند **آب** فلان یعنی بطریق فلان **شکوه**
بدالف و سکون شبنم و ضم کاف فارسی سبقت آسمان به سدا و روی کوه
باد و در زمره زینبای آشکوب **آب** بار خرد و کند شسته زبالای قیروان
مع الی الف بدالف و سکون کاف فارسی ریخ و بلا است و معنی
آرامانی الیه رسید و اما درین سلطان سخن از آب و در حالت کناری
شاید ای که کن فلک شهور **آب** کافیت رسانید رخ منیک و را
که کوی کند که کویکان بوشن **آب** و آب خطا کردیم بخش او را
سلطان چون آب را بغوی داد و این را معنی را گفت خوا **آب**
رغم تریات بجز کس ششم **آب** کف که درین شش و این عدد ششم
من کا و درینم که جهان بردارم **آب** یا چرخ چهارم که دور شد ششم
الف بوزن بحرینت یا چرخ فارسی طبع باشد شش فخری کوی
یکای شش او اسمی شایسته **آب** که انس همان بود و از جهت **الف**
بوزن اچنت هر قوم آن دو حسن باشد مطلقاً شش فخری کوی **پیت**
بخزنی کوی که خزا و شایسته **آب** بعد و او نام نیک **الف**

آفت بوزن شست سیرین باشد شش غری که در غریزانی اختری در شش خوش
بشیر را و اغایه و بر آفت و در شش نیز را یعنی شش زنده است و این
پست از ششها آورده شد و اینان سر و شش است و این غریزانی که در
احشیک برین است مشهور در ما و در اندالوز و نایه فرغانه و از انزه بلاد
الهند است و مولد این شش **آفت** و **الجوت** هر دو بفتح خا جزیره باشد
شش غری که در زوریا تعظیم شایم کریم **آفت** بود و جفت کرد و کین آفت
و در جفت غریزه است که آب در بعضی شده باشد **اسفند** در لایت
از نواحی اصفهان **آفت** بوزن در بخت میله و عکسوت باشد
خسروانی کوید است عکسوت با شش غریزانی **آفت** که در بکره پند است
آفت بد الفی هم پاک است شش که در بخت و در شش نیز را
زاهد پاک محبت از معاصی باشد **آفت** یعنی غریزه باشد زیرا که
به طریقت افاسیل کند و روی باغی باشد و دیگر هر یک باشد و این
جا نور است از جنس هوا که افایه است **آفت** در شش است
آفت خورده باشد در شش و نایه **آفت** جا در سطح و سفته باشد
آفت بر وزن میرفت حاجت باشد که از کین خواهند **آفت** در شش
فعال و در آخر تمام **آفت** در شش است که در کرکان از انزه پند
خواهند و فارسی شش طاق خوانند و بعضی علم که **آفت** در شش
بفتح هم و سکون را و فصح را که سیم و ضم دال نام و خضر و یزید که

به و سیت که در شش با ملک اند و نیز نام شش است که آن دهنه ناکه
در حوالی قرصین **آفت** یعنی هم آفت که زمین را به این شش کنند
و از اندالوز و دیگر بلاد این غیر که **آفت** در شش است یعنی اول یعنی
بفتح گفته اند ما در اندالوز است در برج ثور و نیز سیم و در انزه
کوید **آفت** و **آفت** هر دو یعنی شش که شش باشد و شش غریزانی
با آورده و قافیه بخت کرده و گفته **آفت** ابو اسحق سلطان که در وزنم
چو شش شش لی یکی **آفت** **آفت** بان بند و ان ترک ملک
چو بکین بنالید و بر بخت مع **آفت** **آفت** بوزن نازک
کو سفتند که گوشت و دینه گفته باشد و از ابر غده که کند و
زنجیر کوید و بعضی عصب که گوید شش غریزانی که **آفت**
خوری بر خوان کینستی هر چه خواهی **آفت** ابا قلیب و حلو او **آفت**
آفت بوزن آمد قلابی که بر سر چوبی تحت کرده باشد و بان
بخت در بیدان اند از نده باشد که بان حرب نیز گفته شش غریزانی گوید
کشی در ارماع ملع بکشد بار **آفت** مکش بر قدرت بی **آفت**
آفت بد الف و سکون خا بهر ضد و مخالف باشد و چهار طبع را
بواسطه صفت خشیجان باشد شش انوری کوید **آفت**
تا سه فرزند آفتی **آفت** چار ماور چاک که بدست **آفت** که نوزمانه و بقا
تا ز جاده و دینه که است **آفت** و در بعضی شش **آفت** بفتح هم و نیز با یعنی آمده
آفت بفتح هم و کس و عطی و جلاب شش که انی **آفت** **آفت** بفتح هم

خنده ای که کبر اندام بر آید و معنی اسرب عربست **آن که کبر**
 آفتاب برست باشد که بر بی جود کوهی **کوهی** **کوهی** **کوهی**
 ز شک در ویسای چشت باشد و معنی کوه **کوه** **کوه** **کوه**
 منبر از خطبه تو آید **آن که** **کوه** **کوه** **کوه**
 از پی خشم یعنی اول جوی کوه **کوه** **کوه** **کوه**
 ندوی پران بر دوی **آن که** **کوه** **کوه** **کوه**
 که در ملک چین روی بصورت مردم و هر که او را بکشد میرد اندوختی گویند
 حوالی آن را خالی کنند و سگی که بسینه بر رفته او بیند و قدری نان بکشد
 پس آن سگ نداند و در تر آن سگ بواسطه برداشتن نان زور
 کند و آن کیده را بکند فی الحال آن سگ پیر و از اجابت آن کیده را
 سگ کن نیز گویند سبکی گویند **کوه** **کوه** **کوه**
 زان سبب بود چون بر شنبه مردم است که در کجوف مخزن آمده
 از جوی کوه **کوه** **کوه** **کوه**
 بجهت سبکی **کوه** **کوه** **کوه**
 فرما **کوه** **کوه** **کوه**
 دوم معنی آوازی بود که گویند و در اول گویند که بر کشند طبع فرمایند
 چو زهره وقت صبح از افق مبارک **کوه** **کوه** **کوه**
کوه **کوه** **کوه**
 ز کجک در شنبه و سبکی او **کوه** **کوه** **کوه**

کوهی کوهی کوهی
 کوهی کوهی کوهی
 کوهی کوهی کوهی

پشت چارو که از ثقل بار پدا شده باشد **آن که** **کوه** **کوه** **کوه**
 و صاحب آرد این لفظ کربست **کوه** **کوه** **کوه**
 روان تر چنان بازمانده از پی چست **کوه** **کوه** **کوه**
کوه **کوه** **کوه**
 معنی **کوه** **کوه** **کوه**
 با دوازده معنی نام گویند **کوه** **کوه** **کوه**
 بر کافه پیش کوه اسپوز **کوه** **کوه** **کوه**
 بان هم اگر کند آرد قیمت **کوه** **کوه** **کوه**
 بر اندک بایره از خوش اندر بیع مخزنه دال صیت و صیت باشد
 چاکر خالی **کوه** **کوه** **کوه**
 حوادث سودا **کوه** **کوه** **کوه**
 کین بنده تو بود **کوه** **کوه** **کوه**
 در خواست نیز نام شهری باشد سوزنی گویند **کوه** **کوه** **کوه**
 آتش و از جبهه **کوه** **کوه** **کوه**
 کیهیت که از جبهه **کوه** **کوه** **کوه**
 مشهور اند و جمع کنند **کوه** **کوه** **کوه**
 که هر کس کمال در آن مقام کند عقلش نقل شود و ایوم خرابست **کوه** **کوه** **کوه**
 ویرانه باشد پیش تو فرج آید **کوه** **کوه** **کوه**
کوه **کوه** **کوه**

کوهی کوهی کوهی
 کوهی کوهی کوهی
 کوهی کوهی کوهی

آچار

ایضا ازین خبر معلوم می شود که نام ولایت مشهور که از کتب آن
 خوانند و در میان حکیم قاضی قاضی است در این زمان اینک که در
 حرم در میان اینک می باشد از **الطافی** است که در وقت که از ابوی
 مادران نیز گویند این خبر یعنی در آن مملکت سکون نون و یا خطی که در
 موده و طرخون باشد که معرب ترجمه است **مع الیس** این یعنی
 باشد که در آن مملکت قاضی است اینجاست که در میان حرم و در آن
 بوسیدن و عاقل آن دادی بچنین که نفس و سکون را از آنکه که گویند
 بضم هر دو را در سر کوی باشد که بفری و اورا اینل گویند یعنی هر دو را سکون
آوردن نام مردی که در غرر ارباب و داد و بد و دزد خضری گوید است
 پدر داد و بد و دزد که در **آوردن** است که می گویند **آوردن** نام
 باشد که زنی داشت نام و جزیره را در میان و در هر شب
 با او آتش از خنجرش با اندودن و طرز آتش مشتاکردی و نزدیک او رفتی
 یک شب با در آمد آن آتش اکشت و اندودن در میان آب که شد و مرد
 خضری گوید که در آن کشته اند و در دم مهربان را در دهن غرر اینچهر
آوردن در این مملکت می دان باشد که در **آوردن** است که می گوید
 زنی پادشاهی که در مملکت بود و در آن تر است پس **آوردن**
 باشد که در **آوردن** است که در آن تر است پس **آوردن**
 خصم تو سرگردان جو **آوردن** و دیگر یعنی خرد شدن و اندودن در میان
 نیز آمده و چنانکه پس گوید **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید

کعبه یا از او برون جایز
 نشسته از آنکه می بیند

در این مملکت ان مسطور است که آنس بر یک نیست بغایت خوش بود و گویند عیسی
 حضرت موسی علیه السلام از درخت آس بود و در دم و درخت است آس بغایت
 بزرگ که در عالم از آن درخت بزرگتر نباشد و هر چه با او سخن آرد و هر که او را
 ببیند چون بگوید حکم شود این از شر تمام خیر عفو است اما در صید نه این یکی
 مسطور است که آنس بر یکی نباشد که **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 در ارباب و **آوردن** شدیت مشهور در حد مغرب **آوردن** نام پهلوانی که در
آوردن یعنی هر دو را در سر کوی باشد که بفری و اورا اینل گویند یعنی هر دو را سکون
 و نام منی از آنکه در **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 که در **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 و شیخ نظامی بر این معنی گوید **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
آوردن خبر و در این مملکت است که **آوردن** است که می گوید
 و بعضی گویند که در **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 و معنی آن کلید هند است که باقی کلید و در هند است که گویند چنان
 و بعضی صاحب کتاب بولایا جامی آورده **آوردن** است که می گوید
 و شکست می آید پس هر اسان **آوردن** است که می گوید
 پاک کرده را گویند **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 و در حق که مردم را بچین مملکت شد و در حق که بچین مملکت شد
 اگر بر این یاد آورده **آوردن** است که در **آوردن** است که می گوید
 در مملکت است که بچین مملکت شد و در حق که بچین مملکت شد

و نیز به هم و قیاس است

و در سال ابوحنیفه بغدادی بوزن درخش آمده و باین بیت مشغول شده
 خود نماید همیشه مهر فروغ **خود** فرایده است که از خورشید خود نماید همیشه
کیش مگر کاف فارسی او نیکو در از کرده باشد است و در دلی
 توش جان خویش از بربادی **پیش** گایدست مرکب کیش **کیش**
 و درین خط پیش نام قلمی که در رس او پیش عذر او ستاد و از او
 عذر انجشم رفت چشم او را بکند است و عذری و باید **چشم**
 بر دست عذر انجشم شسته نموده باز دست چشم او از خورشید کند **ارزش**
 بوزن درخش شهرت میان ما و راه البهر و ترکستان **سپید** بوزن
 باشد **گوش** یعنی بر بیکه از آن گوش نیز گویند سود و سدر سلمان گوید
 در تملیص **کاه** یا پیش که بیکه کردن **کاه** گویند و در اکوش
ازین گوش یعنی از کمال اعانت و بشک و خدنگاری سلمان **کاه**
 سر کشی نیست چو زلف تو و این چنین **ازین** گوش پیش تو در او در دست
از کیش آتش پرست باشد **افیش** یکسر زالی جوی که بر استان است
 یکم از روی **فرمای** نظم کر کند چو بکاستن تو کم **خود** چو
 شود آرایش **ارشد** یعنی از کیشستان تا سر کیشستان وستی دیگر
 چون از هم کشیده و نیز از آرایش تا سر کیشستان **انگش** یعنی خود
 و کون شین خود که در آن در سخن نیز از این دیوار بر او درین باشد
کدش و تو از ترک و نه و شیخ نظامی و فرمای **نظم** نظامی که کیشستان
 گویند که نمی آید است **ایش** کاه بیکل کردن **آش** یعنی **کدش**

نسخ نام نیست اما در سخن میرزا آوونکست ال محمد دار و ملک است
 و به ال محمد در سخن باشد و این بیت فردوسی بودی قول است که
 فردوسی بدید آمد از هر دو سنگ **دل** سنگ گشت از فروغ از کیش
او رنگ گشت بود شد گوید **پیش** ای از رخ تو افتد زبانی و از کیش
 او و زبانی طاعت خوشند و او رنگ و نیز نام عاشق **کدش** باشد **او**
سنگ رمان مضرت و فارنگ نیز گویند **رنگ** بوزن رنگ
 حاکم علی را گویند و معنی کوش و هانا **فرموده** **رنگ** **او** رنگ باشد
 زبیر جادو و نیز یک **او** به دیگر وید و از رنگ **او** در رسان
 و فای از رنگ باشد **آه** و رنگه که معنی منورتهای اینست و بخت را
 نیز گویند و دیگر کایت که در داستان نامی بوده و این اصح معانیست
 و یکم اسمی ظریفی گفته که در لغت و رقی این کنایه اجزای کیش
 پیش ندیده ام و باید دانست که در لغت فرس حرفش جز از **رنگ**
 و شیخ نیامده و برین سبب نامی از رنگ به فارسی تبدیل کرده **او**
 که از رنگ شده اما سخن فردوسی گوید که از رنگ نام دیوست و اینجا
 حسین و فای بود **از رنگ** **از رنگ** بخار خانه فانی باشد و رنگ
 بر از شیخ بغدادی فرماید سر کافتات خدا از مدیش پاراید
 بخار خانه یعنی و نقش از رنگیت **از رنگ** بوزن رنگ همان از رنگ
 در تو هم مدوه و کد گشت جامع تر فارسی گوید که در چین تو **رنگ**
 قد کرده اند و می شاه **رنگ** آب چشم و قطره باران **رنگ**

نسخ نام نیست اما در سخن میرزا آوونکست ال محمد دار و ملک است
 و به ال محمد در سخن باشد و این بیت فردوسی بودی قول است که
 فردوسی بدید آمد از هر دو سنگ **دل** سنگ گشت از فروغ از کیش
او رنگ گشت بود شد گوید **پیش** ای از رخ تو افتد زبانی و از کیش
 او و زبانی طاعت خوشند و او رنگ و نیز نام عاشق **کدش** باشد **او**

فری در بعضی دفع حضرت باشد انوری فرماید ای بزرگی که از بندگی
آسمان از استی آدم آید بدالت و سکون ذال مجد دفع را بطلد
نورین باشد اما شش غری گوید زنی باشد که نوزین او درونیم باشد
زین اب کپی شده را از زنده دهر بسته از دست برآوردیم
آستین باشد حسنه وی گوید شعر نیز پیش آرازان می نوشیدند
چک را بستم و در زنده او حش میندی یعنی دهن ظرف آمده و بستم
منگ شده و حش غری میگوید بر اخیت کند مل شده باشد در
میان آن چک مانده باشد در بعضی نسخ استیم بشین معجم یعنی رست
که در جرات باشد شش غری میگوید شعر بس که پوسته بریم بر زخم
کشتیم حش عدوش چون استیم و در شرف آن سده باشد کبر
جرات زنده پامانده و در لبان الشمر اری می باشد که او جرات
اسیر غم یکسره و سکون سین دفع با و فارسی و سکون را دفع
ریکان باشد و از شاه سپهرم نیز گویند و شاه اسپر غم نیز خوانند و
شاه ناصر فتح را و سکون غش آورده و گفته شعر لی کان شوز که روزی
برده و یونان برت برابر و بران شاه اسپر غم رعای و در صندلی
ریکان مطورت که سپهر غم اسم مطلق ریکان و شاه سپهرم نام
از اقام ریکان که برگزیده دارد و نهایت خوشبختی از آنکه
استیم مد الف آشنیدن و آشناده شال معنی اول را است
فرماید شعر چون توام که نفس را در ام کتم خود را چه پیرزه شمره

زایل نشود و یکی خاطر من که خیزد و زنی الشل استیم کم و در شرف
بفتح نمره باین هر دو معنی آمده **انجام** آخر کار و بطلد و فرجام
است **الم الم** بی در پی و فوج فوج و زود و زود بخت آدم رسوا و کشته
بندستان باشد و شغلست که در سبک رنگ و در میان آن
نقطه سفید می باشد **آدم** بدالت و سکون دال مصلحتی که غدرین
را باین و زنده شود و در شش **مع النون آهن** بوزن کانون
نزد غلب باشد و معنی گوید **بست** موزبشتی که شش بند چنگ
خواند از زین بیار آهن بر لند و یکو بند نقاب را **انجام**
معجم سه و سکون با و معجم فاصلا و قطع باشد به امی گوید
زسوی بند کشت وی نیز از بختستان زسوی بند کشتی نیز از انجا
ارو شیان غری از مرده است **بختی** بدالت دفع با و دال و سنجیم
کشیدن باشد و در موبد الفضلا معنی از اخین آمده **و بختی**
نام و زاری کردن و دفع نیزه انگندن و فرود بردن **بختان** بوزن
کانونستان بوزن دامن که عاقبت و امانی او را کشت غصه می
بفرموده است آن بجایه با و بختی و یک شش شده ماه و در کف
بختستان آمده دفع الف و سکون سین و کسرتون دفع سین و شش
تا آمده **از کس** و **بختی** **عاز کمان** اول بوزن آهن دوم بوزن
اکن و سوم بوزن زعفران بر سببی بکار و کابل و باطل بود
شال اول شاکر گوید **بختی** بدل بودن مردی و شال می ای

دایم است و آید بوزن عارضه گویند **آینه** بوزن مولود هر چه است
در ماه احوال باشد است و پس گویند **شیر** از آن پیش از آنکه از دهن
بیشتر تین اندوده و انکاره پیش از آن در شیر فاسد یعنی چیده و شاد
و انحرافش باشد یعنی افشانه و سرگشته کسی که از پندار گذشته و گویند
گویند انکاره میکند و شش غریز با همی گفته **شیر** به یکا جمعی بود
ریشان **آینه** از وی کند انکاره **آینه** بوزن ماه و آن ده
که گفت شکران در میان جرم در وی کش که از آن در یکدیگر درند تا
باغ و نول آب و خاک شود **آینه** بوزن یکباره بزرگ و رسی
بود باشد که در بی کمال خوانند شش غریز گویند هر که باشد کاش جان
دار و انحصار ویت و ثروت **آینه** هر که در وی یقین نبوده و در جان
رنگ و مویش آینه بوزن بخند که غمی گویند که
فی الاخیار و بعضی نیز در بزرگ و نه آینه چنانکه شش غریز
زمن چشمت از خون انبیه کال **آینه** است از آن **آینه** کال
بوزن و معنی گفته باشد **آینه** به الف و کس و نام و پنج زاده بود
و دال و سکون نون یعنی چنده و به جوی و به است و به غریز
آینه **آینه** بوزن عارضه و سکون غن و جوی و ترای نیمه ریشی باشد
که در کال یا شکم مردم بدید آید و از ابروی گفته گویند بوزن و
کاف **آینه** بوزن عارضه و سکون جوی که در میان ابرو است و سکون
بوزن سار و سار باشد و از آن **آینه** و آینه و آینه و آینه

بوزن عارضه و سکون غن و جوی و ترای نیمه ریشی باشد که در کال یا شکم مردم بدید آید و از ابروی گفته گویند بوزن و کاف آینه بوزن عارضه و سکون جوی که در میان ابرو است و سکون بوزن سار و سار باشد و از آن آینه و آینه و آینه و آینه

آینه بوزن یکباره بزرگ و رسی بود باشد که در بی کمال خوانند شش غریز گویند هر که باشد کاش جان دار و انحصار ویت و ثروت **آینه** هر که در وی یقین نبوده و در جان رنگ و مویش آینه بوزن بخند که غمی گویند که فی الاخیار و بعضی نیز در بزرگ و نه آینه چنانکه شش غریز زمن چشمت از خون انبیه کال **آینه** است از آن **آینه** کال بوزن و معنی گفته باشد **آینه** به الف و کس و نام و پنج زاده بود و دال و سکون نون یعنی چنده و به جوی و به است و به غریز **آینه** **آینه** بوزن عارضه و سکون غن و جوی و ترای نیمه ریشی باشد که در کال یا شکم مردم بدید آید و از ابروی گفته گویند بوزن و کاف **آینه** بوزن عارضه و سکون جوی که در میان ابرو است و سکون بوزن سار و سار باشد و از آن **آینه** و آینه و آینه و آینه

آینه بوزن یکباره بزرگ و رسی بود باشد که در بی کمال خوانند شش غریز گویند هر که باشد کاش جان دار و انحصار ویت و ثروت **آینه** هر که در وی یقین نبوده و در جان رنگ و مویش آینه بوزن بخند که غمی گویند که فی الاخیار و بعضی نیز در بزرگ و نه آینه چنانکه شش غریز زمن چشمت از خون انبیه کال **آینه** است از آن **آینه** کال بوزن و معنی گفته باشد **آینه** به الف و کس و نام و پنج زاده بود و دال و سکون نون یعنی چنده و به جوی و به است و به غریز **آینه** **آینه** بوزن عارضه و سکون غن و جوی و ترای نیمه ریشی باشد که در کال یا شکم مردم بدید آید و از ابروی گفته گویند بوزن و کاف **آینه** بوزن عارضه و سکون جوی که در میان ابرو است و سکون بوزن سار و سار باشد و از آن **آینه** و آینه و آینه و آینه

و خالسته نیکو کند از غشیه نامشخصه است بوزن و استه ماسی
و چا چو شمشیر شرفه از آینه بوزن عاشره و اینست بوزن شیشه
نیز گویند و در سوره الفضا آیه است اسم مفعول آب پاشیدن نیز باشد
یعنی زمین را است کرده بجهت زراعت و در بهار آن که بوزن دریم گویند
نرا ده **آخر** بوزن است و طعمی که از برای بجزرسان نیز از برای کمر
فارسی بوزن آینه است که به آن بسیار آید گفته و استه از غیر
گویند **الجز** بوزن خمره خشک است که در آن بآن گفته **آسان** در کلان
باشد و در بعضی گفته گویند **آینه** بوزن پاکیزه و شیشه در شیشه در شیشه
بضم عین و کسر را از آب باشد که برای صیقل گویند **آینه**
بوزن کاسه در زمین تربیت داده از برای زراعت کردن و در سوره الفضا
آیه است بوزن و در استه باغی آید و از آن **آوده** و **آینه** و **آینه**
نیزه باشد و در بعضی نسخ یعنی در آن مزاج و سوزیده و خمر و در بعضی نسخ
سیده اند **آوده** بوزن سردابه یا که به آن اند و گویند **آینه** و در بعضی نسخ
بودن در شیشه بگویند که کاکل آن بوزن در درخت شیشه
و تبارش است خوانند **آینه** که بکسر متصل از جر آن خانه از خانه
استقل که در غده **آینه** که بکسر متصل از جر آن خانه از خانه
زودی گویند **آینه** که بکسر متصل از جر آن خانه از خانه
مع یا **الاعمال** از آن خوان باشد حکیم **آینه** گویند **نظم**
که در حدیث است عاقر نیست **آینه** از آن از جواب مار افشای

آینه بوزن به نوزده گویند باشد بگویند **نظم** کل **آینه** باشد لا اندر کمر
عن نهای شده و آتش بخار که آتی الله از زمین بوی فایز میشود
به بوی گرفته یعنی بوی کردن نیز آید و فرزند کوب گویند **شیشه**
از دست خیال و می تو رفت **شیشه** کلاسسته و صل تو هلی تو نیم
آینه که را و بر تو نیست کاف فارسی بوی نیست باشد **آینه** بوزن
چیز است اندک آب که بر پشت چشم نهد و اگر کسیه باشد **آینه**
مرد **آینه** شربت بر کمر و چون بجزر از استه بوی و میوه
آینه که به نام شدن باشد در شرفه و در کف الف هم آمده
آوردی گویند **شیشه** که قوم فرج را از شیشه و لا نه در دوم که از زمین آید
قد بر شیشه **آینه** که از زمین است معنی معدوم و نیست مفهوم میشود نیست
شدن و تمام شدن **آینه** که بکسر متره و کاف فارسی بوزن در کون
یا دیا و دوم خانه در می و خداوندی و انگین خداوند و خانه از
آینه که بکسر متره و فح فارسی نام نیز از او و اما و از استه بک
بنایت جمیع بود چون ترا که کینست پرن او را و بگویند که از وی
بعضی متره و سکون و فح الی با نوریست و در میده برای هر متره
آینه که بکسر متره و فح فارسی باشد شمس حکم خانای **فرمان** **شیشه**
بگویند چنانکه پسری که وجود تو **آینه** در افکار و پیرای
آینه که بکسر متره و فح آینه است که کینست اکالی حال در کینست
اسکندر که در حدیث کینست دریا اسکندر بنام کینست **آینه** که

بنام کرده

که از زبان مردم در وقت حکم باشد و در اکثر نسخ با غیبت انداخته
شده یکی کسی باشد که در وقت حکم آب از دهنش در دهان او کشد
بیک مرتبه آب از دهان او بر کشد چنان که با دهن او در وقت حکم
بوزن پنج یکی از اعظم دارد و شدت گوشت و کت از آن آید و در او کت
باشد و بایت سرخ که بسیار می زند و در گردان و قناتان که در سرخ
دانه باشد سرخ می گوید **سرخ** یا مدحت هر که در دانه کشیده و در دهنش
چرخ بر دهن یک **سرخ** یا مدحت هر که در دانه کشیده و در دهنش
گوشت روی باشد نزدیک که رویش یعنی با لایش آب و زاب بر آید
سرخ و در وقت که در دهنش سرخ را با سرخ یا مدحت هر که در دهنش
دور را گوشت که کیش بر دهنش باشد سرخ می گوید و با سرخ
به آن صفت که سرخ را سرخ یا مدحت هر که در دهنش سرخ را
باشد **سرخ** بر دهنش سرخ را سرخ می گوید و با سرخ
گوشت سرخ که در دهنش سرخ را سرخ می گوید و با سرخ
بر سر **سرخ** بکون ما در سرخ نون بر سر سرخ می گوید که در دهنش
را سرخ سرخ می گوید و در سرخ او را در دهنش سرخ را سرخ
با سرخ خام طبع کسی که از دهنش سرخ می گوید و در سرخ
پیدا کردن باشد **سرخ** یا مدحت هر که در دهنش سرخ را
خارج و باز در دهنش سرخ می گوید و در سرخ سرخ را سرخ
در خواب است و در سرخ او را در دهنش سرخ می گوید و در سرخ

که از زبان مردم در وقت حکم باشد و در اکثر نسخ با غیبت انداخته
شده یکی کسی باشد که در وقت حکم آب از دهنش در دهان او کشد
بیک مرتبه آب از دهان او بر کشد چنان که با دهن او در وقت حکم
بوزن پنج یکی از اعظم دارد و شدت گوشت و کت از آن آید و در او کت
باشد و بایت سرخ که بسیار می زند و در گردان و قناتان که در سرخ
دانه باشد سرخ می گوید **سرخ** یا مدحت هر که در دانه کشیده و در دهنش
چرخ بر دهن یک **سرخ** یا مدحت هر که در دانه کشیده و در دهنش
گوشت روی باشد نزدیک که رویش یعنی با لایش آب و زاب بر آید
سرخ و در وقت که در دهنش سرخ را با سرخ یا مدحت هر که در دهنش
دور را گوشت که کیش بر دهنش باشد سرخ می گوید و با سرخ
به آن صفت که سرخ را سرخ یا مدحت هر که در دهنش سرخ را
باشد **سرخ** بر دهنش سرخ را سرخ می گوید و با سرخ
گوشت سرخ که در دهنش سرخ را سرخ می گوید و با سرخ
بر سر **سرخ** بکون ما در سرخ نون بر سر سرخ می گوید که در دهنش
را سرخ سرخ می گوید و در سرخ او را در دهنش سرخ را سرخ
با سرخ خام طبع کسی که از دهنش سرخ می گوید و در سرخ
پیدا کردن باشد **سرخ** یا مدحت هر که در دهنش سرخ را
خارج و باز در دهنش سرخ می گوید و در سرخ سرخ را سرخ
در خواب است و در سرخ او را در دهنش سرخ می گوید و در سرخ

مطهره

اگر چه شیاری در فتنه هیچ **باج** بستم و کسی در دوا و جبر اولی بر فغانی بود
 یکی سخن باشد که بشنیده از مردم گویند و گویند که گفتند که ایوان آن خاندان
 هر دو صبی پیش فری گویند **باج** در دست اصحاب جمال بنی امین **باج** در فتنه
 گویند **باج** از فتنه کش که شبان چو شبانان خود از بزرگان کارا بر ج
باج بسکون دانی سبانی که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
 بر آن نشینند و بعضی زبانها که خوانند و گویند و بعضی با صفای خوشی
 گویند از اول کش که **باج** در فتنه کش که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
 بر ج **باج** بازیکو **باج** بسکون دانی سبانی که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
 از زبانهای که آورده آورند که کوه کانی بانی بانی کشند و بعضی
 اندر سبانی فی الاسلامی مسطور است **باج** در فتنه کش که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
 یونس علیه السلامی در فتنه کش که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
باج قومی اندکی است بسکون از مردم بانی که قاطعاً از فتنه کش که در ایام نوروز از نام آوریند و کوه کانی
 از زبانهای که آورده آورند که کوه کانی بانی بانی کشند و بعضی
 از زبانهای که آورده آورند که کوه کانی بانی بانی کشند و بعضی

کامیاب و آرد شد عشق شکوهم

[illegible]

شاه شریک حکیم انوار فرما
چو بزرگی بود در آن نه چینه
هم درین آفرینان و ما و اجداد
هر

گویند بزرگ دیو بر از می زنده طلاق المعانی که در هیچ شومی بر از تر که پیری
ترک شیرین زبان سبیری پانجا بر هم سرشته بودم کرده از انجمن
چند دجاده بود آن نوی اریا قوت که کاه رباید و در با مع العاشق
ان خواهد آمد آتش اید تعالی شمس خرمی گوید شول سعدت انبساطی
که از تفریق کاست بر جدر چادر بکشد چادر بکشد که اندر پدیر که بکشد
شیخ طای زباید خرمی که خردی و رسیدی پیش بکشد که بکشد
پیا و بوزن زیاد یعنی پیداری و دوی که در کوه که او کسبایش بر باد
بنودی جدر از کوب و پیا و اید بر می بر زباید خرمی چادر بکشد که بکشد
تر چادر بکشد و بکشد تر چادر بکشد که بکشد که بکشد که بکشد
نام شهر می از کوهستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن
داشت و آدمی خوار بود و دوی که بکشد که از کسبایش بر باد و
جدر از بنودی چادر بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
برایند پیا و بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
تر کستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن
خوار بود و دوی که بکشد که از کسبایش بر باد و
بکشد بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
بکشد بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
و آفتاب و تابید سرخ شود که آنی عجایب البلد ان پر و بوزن بوزن
براده باشد که روی که آن از ستمش سوزان میفره که بکشد که بکشد که بکشد

نسخه از کوهستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن

بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
نسخه از کوهستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن
خوار بود و دوی که بکشد که از کسبایش بر باد و
بکشد بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
بکشد بکشد که بکشد که از کسبایش بر باد و
و آفتاب و تابید سرخ شود که آنی عجایب البلد ان پر و بوزن بوزن
براده باشد که روی که آن از ستمش سوزان میفره که بکشد که بکشد که بکشد

خوبت داشت از کوهستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن

نسخه از کوهستان که در ستم از انجمن که در و پیا که آن شهر که از انجمن

جای آینه سیمین در پیش منار در بزم با سوری کردن دیال اسب اگر کند
شانش حکیم سدی گوید **نظم** بجای نعل نور سبب بر پای بجای در پیر زین
برایش **خواش** باش اگر گویند **بش** که روزگار کویند **سج** العین بان ضم لام
شاح کا دغالی که در که بد آن شراب خوردند عماره گوید **سبب**
با یک سعادیه و با مانع شراب آمدن جان چاکر خود و خواهر با احد
و در نزد بزرگواران آمده کو بفتح لام و لای شالیست و بکسر لام
که از چوب شایش سازند و بدان شراب و غیره خوردند **سج** چو بها
بود که بر آید آنکه آرد آب براه دیگر و در دگر گوید آب هر چه
پیشتر برون کند بنده و گشت بکشد **سج** برون در پی خوشه که در
گویند **سج** بفتح کیم و ضم سیم اسپرک باشد **سج** بفتح یحیی بند آینه
و عنک را نیز گویند اما در سانی الی الی سنی بفتح عینی آنگاه که از جوی
چند در پیخ و در دو **سج** بفتح با سکون را و در بعد از ادا صلوات و بزم با
در تخییر از اعتقاد باشد که بان زنک دایند **سج** العین **سبب** که **سج**
یعنی **سبب** و یک صورت از چند چهل و هشت صورت است که آنرا انگاک
ابروح خوانند **سج** و شش صورت شالی **سج** که **سج** الی الی
سج را با **سج** طایفه اند گویند و گویند و زینش باور چندان بر وزه
ست یکی را **سج** گویند و بر وزه بوی میسوس است
خواج حافظ فرمایند **سج** را **سج** را **سج** را **سج** را **سج** را **سج** را
خوش در خنده دل و دست محل بود **سج** که در خندق قریر است

[illegible][illegible]

شمس نوری کوه شش چون در از آن پیش کم نشود غار غالی
 چو که بخت با خورشید خوش بود چو که بخت با خورشید خوش بود
 و خواهد آمد آن آفتاب غالی بر کوه شش در مویه الفضل دار دست
 بجز شش و سیم خوانند **بکوه شش** که کاف فارسی است که کرم **بیل** م
 و نیز قوی که بکوه شش راستند **لال** آرد و پیر باشد آن پنج خاست
 بشتر از این چو یکا شش کوه شش **بیل** بستم یا دفعه ما و معی خرد باشد کوه شش
 بقاعه الحاکم کوه شش **بیل** بوزن علی کا در سن **بیل** بستم یا دفعه ما و معی خرد باشد کوه شش
 در پندستان آنجا از دشتی بکوه عظیم آید **بیل** بوزن مغول آشی
 باشد که اگر کوه شش نیم کوه پند و آید اگر از پند باشد نیم بوزن مغول کوه شش
 خاک کوه شش آسیای صغیر کوه کور که بر مغول کوه شش
 و در مویه حلو است که از آن دو سازند و از آن دو سازند **بیل**
 کوه شش یعنی **بیل** و کوه شش سنایی کوه شش کوه شش کوه شش
 انکار که در کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 بوزن مغول کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
لال بوزن پامال تر صفت خانه باشد **بیل** کوه شش کوه شش
 از شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 و کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 بستم کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 مرکز باشد و آید عالم را و نایان شش کوه شش کوه شش کوه شش

کوه شش عجب ابدان **بیل** بوزن علی معنی در از شش نوری کوه شش
 کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 آید کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 قیال معنی **بیل** بوزن علی معنی در از شش نوری کوه شش
 کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
بیل بوزن علی معنی در از شش نوری کوه شش
 روه کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 چو که کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 زیرا که کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 باشد کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 از تو خالی کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 وی معنی کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
بیل بوزن علی معنی در از شش نوری کوه شش
 چون کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 و نیز نام کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 و کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 اندام معنی کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش
 در ابروی شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش

کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش

کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش کوه شش

بن وندانی چو اخطایت و انقیاد
و رعیت تمام جزین اسرار شکر
صح چه مدان و ترش جان کنان
ازین و مدان شکر و مدان کنان

[illegible]

مجلس اول

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

جزی که در قوت باشد و معنی شود که از دوری هم باشد و با داری تاریخی
 پس بر صحن مجنوم و دیگر فرمای برهنه که از پوشش رسیان زن
 پس کهنانی در است و سیر و باقی که یک پاس که بخش بود و کس را که
 در آن وقت پیدا نمود و پاسبان گویند اما بجا از این صفت برسد که در اول
 حسین و باقی که یک بخش شب را گویند در دست چه در کلام اکابر واقع شده
 که چون پاسی از شب گذشت اما اینکه هر که در آن وقت پیدا است او پاسبان
 مگویند معلوم نیست براسطه که پاسبان یعنی صاحب پاس و حراست هم باقی
 در این بیت از وی میگویند که نظم ای برسم دولت از آغاز دوران داشته
 غلام قدر ترا اندوی ختم جرج با حسن لش پیش یعنی پیش از آنکه
 از وی گوید و با برسد و تو هم رسیده با و کفایت با و کفایت پیش
 و شش فری یعنی جزئی از یک که در کرون داشت آن آورده باغوش بر زن
 قوط خورون باشد و فری که در شش در هر که قوط خور و در آرد از بخار
 مساک که بود و در وی از باغوش شش و شش قوط شش شد کال اسبیل که
 بجز کفایت تو نبوده افکند با یک که که بر دوش بود اصل و فراد و شش
 آوردن و شش بان سر خدا و در شش و سیکه که یکم خط کش بر شش
 بر شش بر زن کنش پیش شش پیشین که بر وی الباره لادی گویند چه در شش
 باشد و با و اولی پیش از دوش و از این بر دوش گویند حکیم افوری فرماید
 دیدم از باقی بر دوش شش شش شش بر کفاره طاق شش یکم بر شش شش
 و آن کلیت از جنس سوس که آنرا سوسن اسکان خوانند و بر کفاره طاق

ل
 پر دوش

سید و اند خالی که بر روی فرمان باشد و زنجاری که یک کلاه و از این کلاه
 شش فری که بر سر و صفت خلق شش یکم دوش شش شش شش شش
 بیلی باشد و از زاری نماید و در خلا شش بر اند صفر شش و خلا شش
 مشعل باشد در کف و حسین و باقی آید و از شش فراد و ادات الفضل
 بهتیم غنیمت بر لام با یعنی آمده و پیغوش یعنی نیل و فرام کلمه و از باقی
 بر شش یکم و حوسله باشد و از شش فرای یکی باشد که اندر پا و شش شش و
 با داشت نیز آمده از وی فرماید لشم ای تو زن هست با و شش
 وی بر سر و در سم با و فرام که شش و آن فرم یعنی جزئی که یک کفایت
 باشد و پس شش یعنی شش شش و شش بر زن آغوش کا تو شش شش
 شش فری که در شش حوسله که در شش و در شش که در شش که در شش که در شش
 با شش بر زن شش از وی و از شش شش شش شش شش شش شش شش
 و ولایت شکان باشد و شش شش شش که در شش شش شش شش شش شش
 و از دست که در شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
 اسب و فرام از هر جز را گویند چه در شش شش شش شش شش شش شش شش
 یعنی بر استن باشد مطلقا و باعث برت را نیز بر استن گویند و در شش
 بر دوش بر ای گویند العنبر چنانچه بر زن چراغ و بر شش شش شش
 شیرازی که در شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
 و دیگر یعنی تا بر شش آمده شش شش شش شش شش شش شش شش شش
 تو با آن می بری چه سوزا جی جی باغ و در شش که در شش شش شش شش

با قیاس باشد اما در ساسی ترین آن آمد و معنی تا کسر را و بعد سکون با معنی سید
تو با آن وزن چو این شود و پرسش کنی که این پرسش خری که سحر
خغان ازاری ترسید و از زمین دستان طحا که کشی که این چو کشته بود
تشنه گزینان باشد و از سکون عیب گزینان است و بعد سکون و در ک
آدن درخت باشد و گویند درخت تنه یعنی در یک آن درخت است باشد
و گویند درخت تنه یعنی در یک آن درخت است باشد و گویند درخت تنه
باشد و آوازی که در وزن آنند از غنچه و مردم گویند تو غنچه از آن برون
تأخیران تا خنجر باشد و گویند که مردم سرخس تو غنچه از آن برون
تا ز کاهای ارجی رویان در مردم یعنی شکستگان آمده و در هیچ کس
تشنه با مردم فانی چندین دلوزین دور کین کردن باشد و در مردم
چندین در زمین و از جای بستن باشد و معنی کین کردن باشد و در زمین
یعنی تا مردم با مردم سکون را و بعد زمین تحت تن وزن پرن است و این
دستین و این مرد نام یک کس است و تن وزن سوختن کشیدن و با این
دادن پری بصاحب خواه امانت و خواه غیر آن تران وزن مرزانی
تو فان بیج و سکون را و بعد تران باشد تران یعنی نام و باقی بران
فرستاده می که بخش تو را این فریدون بود و تران یکیدن است و در تران
فرستاده باشد تا بعد بیج تا و در آن کسین بعد از کما چو دشمن کنان
نی از کما چو تران یعنی تا و کسر را و معنی و آن معنی تران شدن
تو تران با زاده از می برون تو تران هر قوم اند و حق و حاصل کردن

تشنه یعنی تا کسر را و بعد سکون با معنی سید
در و شش بود و اندکی از حد سس بود که ترس و چاکشیر که گویند یکسین بود
و معنی تران یعنی و در آن تران پس تران که تران طوفان درست و امن
بر کینست عفری که شکر می درشتن و در تو فان بنام پس از زاده با کما
تو تران پس در کشیدن تران برون درشتن با شش چو کلان باشد تران
بوزن تران با هوای ترانی تران کما نام معنی است از تران کین
نام با دشتی تران طاعت آوردن و درشتن تران و تران معنی طاعت
تو تران کما و نقطه در کما که زبانش تران گویند و تران کما که در کما
جود معنی الواء تو معنی تا جای آب است و تران کما که شکر
ز دست تو ای را در شش تران تران چو شش تران چو تران کما
معنی تا و سکون نون معنی تا باشد و از آن کما که گویند شش خری که
از و تران اصل از تران تران در می گویند که تران کما که در تران کما
زخمل حجام و طهارت تران تران تران تران تران تران تران تران تران
تو تران کما که تران تران تران تران تران تران تران تران تران
معنی معنی با تران تران تران تران تران تران تران تران تران
تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران
تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران
تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران
تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران تران

مکتبہ اسلامیہ

[illegible]

[illegible][illegible]

لے
الکھان

[illegible]

بیت وال و با / موعده و کاف
فارس و ضم عنی بیو و کون
رام و حمله و لام
کیم

[illegible]

درم گشتن شد عصری که مدت هر خون دشمن او شد چو نوبت
 کشتن چو پیش رخسار در همان دشمنی می کرد و در می می زد و در می زد
 اکبر بر سر هر شیخ تو خوش و رسیدم یعنی در یکا شد یعنی سرخ و سفید
 جفتی بر من تو ای داد بخش که از خون دل کشت رخساره رخسار
 تهنه میوه یعنی خوش تر از آید **راش** بگریم طرب و عیش را که نیت بیای
 فراموش من بسید شمع بیای صدارند ز رخسار سوختن آتش کوش کینه
درش بستم را تهنه و بد طبع باشد در دوش نهال نیز با چینی آمده و گذشت
 حکم عالی بنم آفرین کوهل که نیده است که به خط و روشش می شود
درش یعنی بد **راش** ابناء و نکر از اربابان می گویند **درش** یعنی در شرف
 یعنی باز و مسافت دور است چون از هم بازگشته و از اربابان می گویند
 در کف یعنی زمین بر فراز و نیت آمده و بعضی غمهای سیاه نیز آمده
 در سخن مرزا یعنی ابرویم فرزندش را بر شتم تا به **درش** یعنی در شرف
 براده خوبه اشالی ان یعنی روزی که در وقت تر است شدن چوب در
درش یعنی بگریم که نیده باشد فراموشی **درش** جهان دره که درم بر نوبت
 چو اوار در این جل شاه و **درش** را من کوه و سر غبار باشد **درش** یعنی
 ربابه ای که از کله بر آید که آفرین و آفرین و یکا که نیت **درش** یعنی
 بیاس باشد که نیت درش می گویند **درش** یعنی که نیت
درش یعنی درم باشد **درش** یعنی که نیت **درش** یعنی که نیت
 و بشین می آورده و از استکان می گویند **درش** یعنی که نیت

درم گشتن شد عصری که مدت هر خون دشمن او شد چو نوبت

که از ناله می گویند لواحد من الشتر تا نیت چو نوبت بیای نوبت
 زعمی که درون شیر زبان قاده واک **درش** یعنی در شرف
 نیت که **درش** یعنی از زای غامی و سکون می که که درون و نوبت و از نوبت خود
 آنگاه ن باشد در سخن مرزا **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 مقبول را گویند استوار و در یکی که **درش** یعنی در شرف و کام در اوار و نوبت
 با در کان سطر ای می خود را **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 و یکا که نیت و این از سخن مرزا و در سخن مرزا **درش** یعنی در شرف
 و در اول نوبت که می را گویند از سخن مرزا **درش** یعنی در شرف
 بعد تو درون شمع می کردن یکی **درش** یعنی در شرف
 و از نوبت و در سخن مرزا **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 بجهت خود **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 چو درم و نوبت می ناید **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 عصری که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 پنجم احوال را گویند عصری که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 ششم نوبت را گویند در سخن مرزا **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 نوبت که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 نوبت که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 نوبت که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت
 نوبت که نیت **درش** بگریم و سکون با نوبت و نوبت

درم گشتن شد عصری که مدت هر خون دشمن او شد چو نوبت

درم گشتن شد عصری که مدت هر خون دشمن او شد چو نوبت

درم گشتن شد عصری که مدت هر خون دشمن او شد چو نوبت

چو کردی راستی خا نزار داد ز سرش جان فد کردی زانه تن نام
 شخصیت چکی خلاق المعانی گوید چنین شراب چنین ساقی بگرود
 ز طرب که بر چنگ امتیازش بود **رمان** در نغمه ز ابعی زشت اگر شود
 معنی اگر که گوشت **بون** میخ تراوشم باهری که بدست و ستای این نه
 مشروط پاکر که باشد باز پس آرد ز رزق و دیگر تدال افلا را در بخت
 اصل را یعنی از ساقی خوشتر شد آید ز ابراهیم یعنی پاد آورده می
 گویش از دم و در بند داین پست دیتی مؤید قول اوست که **ست**
 ای خردار من ترا بدو چرخا تن به جان و هم داده **ربون** **رختن** کزین
 دلانگی باشد **رختن** در رختن میرزا اینچ خرامیدن باشد و نیز یعنی ترا شدن
 گویند ز معنی ترا شد انوری گوید در چرخا خلی که کک قاشیک پی ارم
 یک خدان بکجا بود و بسالی از در فرزند پس چو زار بر میان بند
رختن افتادن باشد در شفا **رختن** در بعضی رانج یا روانش شد انوری
 آن که زینب قف هم پاستش خون در عوق نتر ز خنک جو درشت **رختن**
 کبر را کما در حیات که گویند در عصری گوید که حسد است دشمنی
 کیت گویند دشمن دشمن **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 در چین که از در کوره می ماند در وقت بیک زدن آهن فرود می رود خا فانی زده
 عدم مروت دهم طبع زن بر بطریم **رختن** معنی محاکم درم آیین آهنگم مع
الوا و رختن معنی تراوشم باهری که بدست و ستای این نه
 زود آمده است گوید که بگوهر بر گرفتند راه که بگوهر بدیش مع

که گویند آدم کو زمان بخت بران که برادند و از بخت حکم انوری فرمود
 بدخواه ترا عا و چون سید نام **رختن** آن دنگ نیاید ازین هیچ رکونی
رختن کبر را کما در حیات باشد **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 چون مرد را وضع خرامید در پیش کاف کا در در خمن من باشد اگر کون
رختن کبر را کما در حیات باشد **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 نون که کیت کبر خوب خورد و در ابعی از ارضه خوانند **رختن** معنی تابان در خشان
 کبر را کما در حیات باشد **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 نتوان ساخت از کد که داب زور یکا شهاب **رختن** معنی تابان در خشان
 باشد بغایت لذت جماع چنگید **رختن** کبر را کما در حیات باشد
 که برادر بود خواهرت **رختن** بوزن و بندر مکان که موی زار باشد پس گوید
 انگاه که من بجاست گویم **رختن** توریسی کجی درشت زنده **رختن** معنی تابان در خشان
 در اکثر معنی و شش نوری گوید **رختن** در روضه رضوان طبع معنی بندر طربان
 و دیگر از اوست و در کوازه احوال فراید **رختن** معنی تابان در خشان
 بر عارض حور زلف شاید که معنی بزرگ شده عصری فرماید
 همیشه بود وقت را خورنده **رختن** چو آزاد و رسته چرخ و چرخنده
 و با معنی بر ابعی زنده **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 که در روضه چرخ زنده **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله
 معنی دیسای که بدان با در خواب و زنده **رختن** معنی تابان در خشان
 دران کیا نیست که از نای ناک **رختن** معنی تابان در خشان **رختن** چو کله

رختن کبر را کما در حیات باشد
رختن معنی تابان در خشان
رختن چو کله
رختن کبر را کما در حیات باشد
رختن معنی تابان در خشان
رختن چو کله
رختن کبر را کما در حیات باشد
رختن معنی تابان در خشان
رختن چو کله
رختن کبر را کما در حیات باشد
رختن معنی تابان در خشان
رختن چو کله

چند روز و دو سه بار بازند و دیگر گنجی آتش زنده نگردد و خواهد ماند که پس
 و هر گاه ز آتش میزند تا نام سپهر را گوید که میگوید اما جمعی میگویند
 نام مبارک است و ترانی در شرف خوانند و بعد نوبت شد از گردن بند
تالار شیشه و جفت و جفت باشد و یکی گوید که بتو بار گردان
 بخار آمد
 آن ایوان شیشه **و ایوان** در پشت و هشتم از راه را گویند **دفتر** عتی را
 کشیده **و ایوان** که از گردن برد و حاصل شود در پنجم از **ایوان**
 و نیزه
 قی که از این دیوار می رود **و ایوان** است یعنی از نو ترش نمی گوید
 بنشین
 آفتاب بپای تو قرار دارد و چشم بر روی گشته که ای خرد و راست
نیک سر را و سکون یا دهم کاف آن باشد که در این باره است که هر که
 بدو عتی می گوید **شهر** دل و دامن بود که و در غیره سر و دلا که گاه
و ایوان و معنی آورده اول زمین خاک باشد و دوم چیزی رنگ بر آورده
 قطره رها و دروغ و در طعام باشد **و ایوان** یعنی از سکون نوبت
 کسی می باشد که از دور آن دست از چوب قی گشته و بدان خاک کل
 و اصل آن گشته **و ایوان** می باشد خاک خانه و خشت
 خاک که بر تو بر و وزیر و در شرف نام یعنی قی از آورده و برین هم گویند
 و یکی از آن است چنانکه از گویند **و ایوان** بگویند و دهم سین معانی دور
 باشد که درین زمین گشته زیرا که **و ایوان** بگویند نون دهم یای دوم خواهد
 صفت و عطار از این گویند که ای **و ایوان** است **و ایوان** یعنی از آن که
 گمان باشد **و ایوان** یعنی از آنکه و اگر صفت همه مان که بخور شد و بشکل دیگر

و در کسی گویند سوس خانه رفته از آن چای و دیکشتن بر سوزی
 و دیگر نیز بر این گویند یعنی خدای تعالی در این معنی آورده
 که اگر چنانچه نیز گویند و دیگر معنی نرفته نیز آمده و دیگر بعضی آبسیاه
 آورده باشد هر عضو که ممکن باشد و این معانی از نسخ نیز را مقبول
 اما مشخّص یعنی زهره و یا آمده و گویند که خود خلاف از پیش
 اینم و آفتاب را آورده و این پست و در یکی نیز نویسد قولی است که ^{در نسخ} گویند
 ولی تو شکافند که چنانکه آن از بنی زار و آن در زهره و یا معنی
 سیاه نیز آمده و **در نسخ** مقدار طلایی که بر وزیر داشتند و چون
 نرم بود و از هر چو استی ساخته سوزی گویند و زهره است افشار ^{روایات}
 سبب آورد و زهره نیز زهره است افشار و در بعضی کج و دان باشد
 و در ساهی استخوانی باشد که در آن از زهره و خلق الهی است
 و در آن خندان چو زدن و نیز در کام **در نسخ** از زهره و زهره است
 زهره سوزی زهره **در نسخ** و زهره گویند حکیم سوزی گویند **در نسخ**
 اگر دیگریم نه را باشد و هر که خوش نشاید گویند **در نسخ**
 با سیم ناری را که باشد که بهی را زهره گویند **در نسخ** و زهره دان باشد
 و از این آیه گویند **در نسخ** و زهره و زهره را معنی چنان شکست باشد
 شرح غلطی گویند و لیکن بود و حجت زهره و زهره و زهره و زهره
در نسخ و زهره و زهره را معنی زهره است و زهره را
 و اگر کشته نیز آمده و اما در ادات بجای چم آورده معنی اخیر

و بعد کردن اگر اوز از غاره در تخت معنی غازه می آمده و نگذارید
نزد سر و دیکر عظیم و بزرگ باشد از هر چه باشد چون زنده
روزنه رود و راه بر زن سپاه طعانی که از جهت زندانیان
پنداشتن داشت بی نوا و رسپاه بر با خورشید بخند بر آید و در کت
بسی کام که کوه می آمده و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
خیمه که از جهت آن که نه در دود و کشته و مهره کام که کوه می آمده که از
خاک که نه کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
مهره دریا که کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
فرموده نام آن دریاست چنانکه کوه می باشد که دریا می عمان و دریا می قیوم
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
خیمه که کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
فی الموقد معنی ساربا و کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است
اینکه است غلاتی طعانی کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
بعضی زاده اول و معنی زاده دوم او از نو کوه می باشد و در تخت زو الی
نفاک و در حامها باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
برخ ریب می کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
با نوبت که در میان غلزار و در هوا می کوه می باشد و در تخت زو الی

نزد سر و دیکر عظیم و بزرگ باشد از هر چه باشد چون زنده
روزنه رود و راه بر زن سپاه طعانی که از جهت زندانیان
پنداشتن داشت بی نوا و رسپاه بر با خورشید بخند بر آید و در کت
بسی کام که کوه می آمده و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
خیمه که از جهت آن که نه در دود و کشته و مهره کام که کوه می آمده که از
خاک که نه کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
مهره دریا که کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
فرموده نام آن دریاست چنانکه کوه می باشد که دریا می عمان و دریا می قیوم
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
خیمه که کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
فی الموقد معنی ساربا و کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است
اینکه است غلاتی طعانی کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است
زاد کوه در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی معنی آمده است
بعضی زاده اول و معنی زاده دوم او از نو کوه می باشد و در تخت زو الی
نفاک و در حامها باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
برخ ریب می کوه می باشد و در تخت زو الی معنی آمده است و در تخت زو الی
با نوبت که در میان غلزار و در هوا می کوه می باشد و در تخت زو الی

مع النور فتم

[illegible]

مجلسی جامعہ کراچی کو یہ بیانیہ قراردادیں پیش کر کے
مجلس نے ان کو مسترد کر دیا۔

۱۰۰

سپید سپید لاری شد کلمه خودی گوید سوز زهراب که آید و پانچ
نزد سپید جا که سام و از جمیع این سطر است که سپید سپید
پادشاهان طبرستان چنانکه قصه زمان که مخصوص پادشاهان رست ترک
سرخ چکان چکان یعنی بالای پانی رسد چکان بالای او **سرخ دروغ** چکان
سطر **سرخ** که شیک و جامع باشد **سرخ** یعنی حسین و او خونی که از چکان
باریک نرم باشد و سبکتر که شود یعنی سبکتر گویند یعنی سبک و از آن
سرخ **سرخ** یعنی سبک یعنی با شکر در غایت از سپید
باشد و در گویند **سرخ** در غایت از سپید با پای از او کانی
و دیگر شری که از برج کشند یعنی گویند **سرخ** که در کرم و در کرم
سرخ شیدم در دم است شدم کمان **سرخ** که علی سپاه سخن گویند
و در شیه از کانی که گویند مرغ غوغای از آنست **سرخ** که
غمان ز در درول سازد از آنست **سرخ** که در درول است
و او را ساری نیز گویند و در شیه بانی کانی نیز باشد چکان گویند کانی
کویند و یعنی با شکر آید چکان گویند دیو سار و سار شکر
سرخ کانی گویند و در شیه شیه **سرخ** آن روح و دروغ با دین حور با
بر کونک او با دین اینک اعداد اشته **سرخ** یعنی حسین و با دین
کاد استی که زمین بدان شکافه سمی گویند **سرخ** از اهل آنست
نفت **سرخ** که از زمین بی تخم و کاد و دروغ و سپید و دیگر یعنی
یعنی کوی با حلی که در آن انکوشا رند **سرخ** گویند پرست باغ و از ده

ندید هیچ تراب **سرخ** که در ده زم سپید **سرخ** که در ده زم سپید
که انکوشا از آنست که بانی برند و سپید سپید فاسی را یعنی آتشی
آورد و بیای فاسی یعنی فاسی که پشته که در شیه **سرخ** یعنی
از شیه حسین و فاسی چکان که باشد از کانی که در شیه و فاسی
اسی یعنی شیه و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
ز شیه بر آید و در کوی **سرخ** یعنی شیه و فاسی و فاسی و فاسی
چون تیر اندازد و بر هر که زند چکان که در شیه گویند **سرخ**
چون کانی از سپید آید چکان و مرا **سرخ** که کانی از سپید
و در شیه فاسی که گویند و در شیه و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
و در واه ترکی و شیه که گویند و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
یعنی در کوی که آتشی که شیه کل باشد و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
ند شود و فاسی گویند **سرخ** که کانی که در کوی که در شیه و فاسی و فاسی
بود که شیه **سرخ** که در کوی که در شیه و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
گویند **سرخ** که فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
و کانی که فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
را نیز گویند و فاسی گویند **سرخ** که فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
فاسی که فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
کافی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی
بکسین و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی و فاسی

دکتر که کند سیم غرض جو کندم باشد تا که گوید اندام و نشان تو را بر تکی
باشد سوگ نه باشد به آتوده و این بیت چنین معنی میدهد که سوگ
خوشتر باشد اما در کمال معنی معنی نیست که **معنی الف** یعنی شکسته
دخ را چندان معنی دارد اول آب چشم دوم قطره باران سیم در کمال معنی
دارد و سرخی زنده و آواز دشت نیز گویند شری قری گوید بر سه معنی
پادشاهان ششم دست تو بود و رخ سیاه آمد و نیز آن اشک نیستش
و به سوی کوفت زان معنی باز می شود و سر شک را که در پیشش
صلی رستی بجای کل ز سر شک و معنی قطره باران معانی نیز گوید
ضمیمه را که تو در این آب یک سر شک و برگ بر اطراف و زمین باغ یک کاه
و بعضی کل آن دشت را که سفید برخی است سر شک گویند و یک مصرع
این فرماید **شهر رخ دیم و خاکشسته سر شک** و آن سر شکش یک بازه یک
در خوشتر از این معنی فرموده است که بگذرد از دست این آب یک سر شک شده آید
و این دو معنی در هیچ نحو بطور رسیده **سر شک** یعنی زمین و ضم فوج
باشد و بعضی چنین گفته اند اول آرزو می آید و یک سبکی گوید
و این یکجمله در جهان است که بجهان خود بود و یک سر شک یک سر
و سکون یا سبکی شایسته گوید **شهر** فخر خیالی ندیدم از رخ او
فخر شکایت ندیدم از سیم یک سر شک سرور و دیگر و قار و اعتبار
گویند آوری گوید **سر شک** یک سر شک که را **سکینه** ز در خانه بر تکی
و دیگر معنی در آن می آید که یک سر شک سر شک سپید و چنگ سوار

نیاید در آل که با **سار سار** یک سر شک و معنی پیش و سرگرد آمده و خوشتر از این
نظمی فرماید **سر سر سر شک** میدان و قار و سار سار و سر سار و سر سار
و در کمال معنی و فانی سر شک نیز معنی سر شک است **سر شک** یعنی سکون تا مردم
سکینه بود آوری گویند **سر شک** که تر اندکان چنین بر سر مردم رویه یک سر شک
سر شک یک سر شک و سکون و قار و سر شک **سر شک** یعنی چشم غازی
خوشتر از یک بیت کشته هر کاه و قار و سر شک **سر شک** معنی
و معنی دارد یکی سرور و دیگر پوست پسته و فندق و بادام و استال
باشد و **سر شک** و **سر شک** و **سر شک** و **سر شک** و **سر شک** و **سر شک**
سر شک یک سر شک و کاف فارسی اندیش باشد **سر شک** معنی سر شک
که ام چار و سکال که با تو در کبر و **سر شک** که در دل از تو بر کبر
و دیگر معنی آید آمده امیدی فرماید از زبان **سر شک** که در ابرار احسان
یکی معنی سکال و یکی سپاس که از او و کاه و اسکا است **سر شک** که در
صندل کشش است **سر شک** فخری گوید **سر شک** یعنی سر شک و سر شک
چون کندش بدون پاکند **سر شک** یک سر شک و ضم فامان سر شک
سر شک سر فایده باشد شمس فخری گوید **سر شک** چو فخری کشت زمین تو خاکی
بغیر از کفری ایچ اردان **سر شک** **سر شک** یعنی سر شک و سر شک
سر شک یعنی سر شک و فخری و از زیر پای سر شک را گویند و از ابروی سر شک
یک سر شک و سر شک و سر شک را و **سر شک** **سر شک** یعنی سر شک
سر شک معنی سر شک و سر شک و سر شک و سر شک و سر شک و سر شک

از شما سوگند باشد که نمی پشتم تو در کوم نزد تو باشد و سوگند
دو عالمی گوید که سوگند بر این عالمی اندک و کوچک باشد **سیام** که هر کس
بجاست با در راه اندر در جالی تخت که متعنه می بعلم خود سیام از جا
که در آن کوه واقعت میخورد و ده کی گوید **شهر** نه سیامی نه سیامی نه سیامی
که اینست خلاصت و این چشکا در آن راه راه خست و راه کاشتر
ماه مزور راه متعنه راه سیام نیز گوید **سیام** پنج سیامی که در آن
بود که سوار بر ام آمده باشد و خون در دریم شده باشد و از آن سیام
دوره نیز گوید که **سیام** سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
دو عالمی یعنی فرقی آورده که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
فرمانده از دروغ است و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
دو سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
جهت مسافران و دو سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
ناظر که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
نخ باه خاری در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
سلطنت که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
بزر و قوه باشد و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن

دور و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و از آن است که نیز گوید **سیام** به زوال و در کوم راه باشد و در آن سیامی که در آن
علاوه در شمع قافون آورده که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
الراس و التام و هو الیوم و معنی مرک و نام پسر نوح که در آن سیامی که در آن
سیام پنج سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
دو سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
سیام که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
جا توری باشد و نه جمل که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
غن آورده که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
سیام که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
نوح که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
یکی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
و در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن
او را می گوید که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن سیامی که در آن

نیز سیامی که در آن
ل
غداوند

آن شخص را بدوش کرد تا جایی که متورم شده باشد **بر سیم** سینه
 چوبه باشد که بر گران بدو طرف پنج بندند و از ابرو بپایان بر گردن کاه
 بندند و پنج آن چوبی باشد که بر گردن کاه بندند و از ابرو بپایان بر گردن کاه
السن سامان نام شخصی که آل سامان مشوبند با بدو دیگر اندازد و نشانه
 کار باشد استوار گشتی **بر سیم** سینه بندد و در سامان بپایان
 چنین بنود جهان با نداد و سامان بود و دیگر تیرت و اسباب و از این
 و در کف یعنی آرام اندازد که روش ز کاه مرز باشد شال معنی اش
 نظامی نماید در رفتن شیرین بکلیت خسرو میان برشته بر شکل علامان
 همی شده بده سامان سامان **سیر** سیر سیر و قوت سرخ باشد
 و دیگر هر یک نقش را گویند **ستوان** که رستگن بکران باشد و این
 گویند **سردم** به نیکو کار رسد تا فم غاری تا سر کف خانه در رسد و در
سید سید درین رسیدن در کف معنی بریدن باشد **سی** سی سی این در
 که با بر پیش خیز و ناخنی و از آن سی مقام خواستی و هر مقامی نامی
 اگر اسمی ایشان درین بنویسد در مقام خود هر یک که کرده اما اولی آن بود
 که مجموع هر یکی نوشته شود و اما اینست ۱ از این فرزند ۲ از این
 ۳ از این ۴ از این ۵ از این ۶ از این ۷ از این ۸ از این ۹ از این ۱۰ از این
 ۱۱ از این ۱۲ از این ۱۳ از این ۱۴ از این ۱۵ از این ۱۶ از این ۱۷ از این ۱۸ از این ۱۹ از این ۲۰ از این
 ۲۱ از این ۲۲ از این ۲۳ از این ۲۴ از این ۲۵ از این ۲۶ از این ۲۷ از این ۲۸ از این ۲۹ از این ۳۰ از این

۲۲ مشک از ۲۳ مردای یک ۲۴ مشکال ۲۵ مردای ۲۶ قوسی
 ۲۷ نوبادی ۲۸ نوشین باده ۲۹ بزد ۳۰ بختی کانی **سید**
 نقایای اکور و میوه بود که در وقت نامزد باشد پیش خیز می کرد
 حدود شاه را در باغ امید نامزد بود و غیر از سید چس **سیر** سیر
 درین دوم نیز مصلحت بود که اسبق باشد که بفری برز قتل و کوه
 که ازانی **الادات سیر** سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
 الفضا **سامان** سامان باشد یعنی سنی که کاه و بان تیر کنند و قتی
 خورشید تیغ نیز تیر آبی می دهند و هیچ کوه نیز ترسان کند و هر
 یعنی **سیر** سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
 حاصل شود آن که در حین سیرت و سیرت **سیر** سیر سیر سیر سیر سیر
 گویند **سیر** سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
سیان سیان هم دو عشقه باشد در کف و کف که در ابرو بپایان بر گردن
 شاه و در کف و در کف که در ابرو بپایان بر گردن شاه و در کف و در کف
سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
 و با قاری رستار باشد **سیر** سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
 برای در هم و تیر و طاق هر بایان و بعضی کلاه از زره که در زره
 بر سر نهند و در کف و در کف که در ابرو بپایان بر گردن شاه و در کف و در کف
 ز سر بپایان سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر
سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر سیر

Handwritten text in Arabic script, likely a library stamp or note, oriented vertically.

ایچکفنکران ازمکره دآهن تربت وندسیداه کردن چرم را حکم مایه
 فرایده این خاکسکن که چون دید آتش بگرفتند شکست این پیش از آهالی را روی
نعمت نمندی از توران و دوس فرمایند **غیر** غمی شکست چون بلوکی را پیش
 و حسین و فغانی گوید که حالا این شهر را رام هر مری نویسند و عوام را بکشند
سوی نفع حسین و کسر نوا و سکون با ابدان میگشاید که انی الا دست
سوی را بریاید باشد و غمخواران را بگوید که انی الا دست شال یعنی اول را
 رخصی الدین میاورسی فرمایند ای بخار اول هر از و شکست و وی را چار
 که هر از سوزناخت **سیلان** نفع حسین نام ولایتی که در جغی اعدا از آن
 و بکسر جغی از دوشب باشد **سایان** یعنی ساقین در راست کردن دور
 آمدن **چند** نفع حسین وضم به فارسی خام و توف بخیزی را در چغی
 و در بدن **چون** نفع حسین و کسر چم سه و سخت شدن **سخت** سواف
 کردن و در شرف نام یعنی تراویدن نیز آمده **سختین** نفع حسین و سکون
 قاف کسر سین دوم نام ولایت خروشین **ط** طه از آن استین استمقتد
 بنو یحی و در کاشش که بر **سایان** کسر واد و سکون با سبده که در آن
ستر از ذی که عظیم باشد حکم قاتالی فرماید و ام آیتش فرستندی آمد
 اگر شده و در روزی ستر **نجان** بنگر من سر کردن باشد **کسر**
 سر کردن باشد و بجاییدن بکسر هزه شده **نگران** و **شکوان** هر کس
 واد و سکون شش و کاف فارسی بر ده که اورا بکسر کف نفع لا م
 برده و کس گویند **سرخ** نفع و کسر حسین نای ترکی که سر نای بکشد

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

برآمد و مشتین گزنی دم نامی مرغین و پندی در ای **سند** گزیده
کردن باشد **سند** پنج تین است بدن و گزین باشد شیخ طای که
نخستنده جز از دزدان نه اندک کس بدست از ستان و بکشتن
باشد **سند** پنج تین کس که نام پنجمین درم نام برادرش با فراط
بود و قی گوید **سند** سیون ش فرخ از شش و ده طایه باشد اما درین
ستان به پشت با زلفه از وی گوید **سند** از زر و خدیشان نکشند
کز هم نشاند که نواز است نواز و دیگر ستانده را گویند در درون
معنی جبر و طاقت نیز آمده **سند** پنجمین کس که نامی فرشت نام داشت
منگ که از بکشتن زدن و منسوب کو است **سند** پنجمین کس که نامی فرشت نام داشت
چون سوان بر زدن و سوش نیز گویند او را **سند** پنجمین نامی
دسکون خون دل را گویند از سترگی فرماید چنان شد سر خیزد زلف
گفته در وصف که خفاش هر خون گشت و سناش سپند اما
سند پنجمین دبا فارسی یا مال کردن باشد در نسخه میرزا و در اوست
الفضل بنیم سین و با سیم کردن و در گوشت نشستن و طبع باره و بن
سند پنجمین باشد و آن مرکب از یک که مرکب است و الکلی که یک است
گویند چنانکه مولای روی فرماید **سند** از قضا سر کلکین صفر افود
روغن با و خشکی می زدند **سند** پنجمین باشد سخن سرای معنی شکای و در
بنام برداری آدمی در معان نیز اطلاق کنند **سند** پنجمین کس که نامی
کاف خری که بان فرمن رایا در هند و پاک کنند و انداخته بیک گویند **سند**

ایچ و طراح و دیگر زبده را نیز گویند غرضی گوید هر دو معنی **سند**
آن باشد عهد گشتان چن درم نام برکشند سوزی در بند کاف
اغتم حال دینی و دین اگر بکنند از ایران علوی است او در سیم
سند پنجمین درم زده دشت بود که آنی القه **سند** کس که در کشتن و توت
سند است **سند** پنجمین در شالی شش خری گوید هر دو معنی **سند**
در خورشید که کردن کردن ای که در زاری و شست **سند** پنجمین
حبیب و جوب روده که برشته باشد **سند** پنجمین دسکون نام چشم
یا آبی در آتش کشته شود از آن پیاده **سند** و سر دهن آن رسته است
سر دانه که شای آن تمایل به طرف باشد و سر از آن باشد که شای
راست رسته باشد و سر دهنی که در شای راست رسته باشد و سر
پادشاه و سر دهن **سند** پنجمین معنی مع دهن و او را اگر نیز گویند **سند**
پنجمین در شای باشد از هر حیوان که باشد حکیم از وی گوید **سند**
نور آتش خورشید اصل نام شود **سند** سرری آهوی دشتی چرخش
در نسخه و نالی معنی دروغ و کذب نیز آمده اما او درین معنی توت
سند پنجمین معنی قوی که در وی انگشت انگشت و بعضی از کالج خوان
سند پنجمین دسکون نام خری باشد که برسم چنانکه در نسخه
از سنده شش می گوید **سند** پنجمین دسکون نام خری باشد که برسم چنانکه در نسخه
و دیگر سران کرده شده و در شرفا معنی حلقه زین در سیم که در کشتن

کتابخانه جامع واد

شود چشمش بی می شده رفت حسن روی گوید **تا** غریب شایسته او در گم
 خون ازل کان آب از رخا هم شود **شفا** با ما میجو کسره نون
 و مایه یعنی بدن از ریش **دش** در ریجا لعین ریز نام سازی که کواثر
 و شمر و دیگر گویند **شفا** ریخ شین و غم خا یعنی با فن کینه و جرح
 اندری گوید **دش** کی گوید و جبت شود **دش** علاج پیشان ندارد بود
شفا ریخ شین کسره در شکر زیر امینی از جای زان افتاد **دش**
 اما در ارات الفضا **شفا** بوزن شید با یعنی آمده و این **دش**
دش و ارید نام نوزلی و لونی از جسدش **دش** اید شش نظامی **دش**
 چو شاد روان را **دش** گویند **دش** لبش گفتی و در و ارید شفی **شفا** ریخ
 شین و هم سرمای سخت و چون کسی را سرما زنه گویند **شفا** ریخ
 و **شفا** شود شال شجاید را است و دقتی گوید حضرت **دش**
 دره را بدر بنیاید **دش** خاک دریا بسوزد آب **دش** بغیر آفتاب **دش**
 احسن نوزلی **شفا** ریخ آمده **شفا** نام برادر **دش** **دش**
 یعنی لغزیه و برادر **دش** گوید چون بود پای اواز پای آن
 خود شکو خیده بماند همچنان **دش** **دش** کسری و غم کاف و در شاک
 کند و شکند حکیم اندری گوید جواب از شکو خیده او چه بگوید
 جواب او کند راه او چه کرد **دش** ریخ همان شبنم **دش**
 در شبنم **دش** بان معینت و نیز نام کلیت **دش** در خوشباشش مسعود
 مسعود **دش** بنصف غیر اشق **دش** تا بحکم غیر از اشق **دش**

عین بنو زنی شاه معروف در راه فراخ زمره همین شطیج و نام جابریست
 جند و در موبد یعنی داماد در راه کشت و ده کبیرا در آنها از آن کشاده شود
 و جاکر که از ایند آرنه نیز آمده **شاه** نام شهر برسد و از آن کیکاس
 بر زمین نام و از آن **شاه** یعنی هر چه شب بر آن گذشته باشد و از آن کشته
 بکسیس و چو در شنبه تا صبح نیکویند و در شنبه نیز کشته باشد بکسیس
 یعنی شبان باشد یعنی چو آن **شاه** در شرفا رسیده و سر کین
 کیمایه در تنوری برده و سر قندیان شکوید و میگویند **کند و کند**
 آب بس در آید که بسیار کشته و خورد **شیر** آبی که به آتش
 برهم زنند که از آن جی و جی بقاف و جی کوند **شک** در شرفا
 جی شین و سکون نون یعنی نزه که بر لی آید و کو کوبند و جاکو
 زمان و موضعی که در آن سر کین و میدی کنند آمده **شاه** راه راه
 و آنرا راه شاه نیز گویند **شاه** و **شاه** هر دو شکار کردن باشد
شاه یعنی شین و نون آواز آب که از آیش به نیکویند و شین می گویند
 زهره جی حال خون شود و چون زنده در زم کیمانت شدند
 و بشند و نون بر آمده بچک گویند هر آنگهی که بر چش و نون زنده شدند
 بر چشند آویش بکند بچکان و در تخته شنبه بوزن چینه نیز آویش
 و کند که آویش را نیز گویند **شک** یعنی شین و نون دوم و سکون
 نون اول و یا و کس که جی چو که و کا و دان و اند **شاه** نون
 قله فرج زبان باشد **شیر** بوزن و معنی رسیده و دیگر بهوش بوی

در شنبه نیز اسطیج بهوش باشد و این بیت از وی میگوید اولی است
 خود و در دماغ پوشیده و جی خود و عای تو فرود و یعنی نفس زبان
 تشنگی با کسین نیز آمده یعنی تندی نفس زنده **شیر** جاکسین
 که در با بسین کشت **کند** بوزن فرشته و اینا و بزرگی کشته و کشت
 یعنی کیمی اندانده و زبانه شده و رسته و همان سکونده که کشت
ش و اوست و در نزد که آتش شین ضرب نیز گویند **شک** همان
 شکولی بر قوم **شک** بکشتین اول و جی دوم و سکون فا آن چو یک
 باشد که آتش بکشد تا خاک و خاک از آن جدا شود **شک** شین
 و لام و سکون کاف تازی آنجا بر سر جی یا شاخ در جی و اشلان
 بند شود و بار و شود و در سامی سطورست که سر فرود را چون بر بند
 از این شکو گویند و بر لی قواره بطیج خوانند **شیر** سیر و بوش
ش ای **شاک** همان شاک که سینه بند زبان باشد **ش** یعنی
 شین و سکون و او بنا قیست که او را بر لی شین خوانند **شیر**
 غیر باشد شین جی گویند **ش** برای بزم او و بر آید و شک را بزم از آن
 و در شنبه نیز آکی باشد که بشت بوی و به و از آنجا چش گویند و کز
 و بر جی خا و عین البقر گویند **شیر** یعنی شین و سکون و ضم یا
 آواز پای مردم که آهسته روند در شب غیر و شین جی کاف
 لام آورده **ش** یعنی شین و سکون و طشت و دین باشد که سینه کینه
 و شین جی بزم آورده و با سنی و دای قاف کرده و کند است **ش**

هر که کند کاشت بر سر او کشت **ع** به چشت را چون تیره باشد
 از یک سو و در آرد سبزه عارش خوش **ع** چوبی بخت که از آن تیره درخت را
 و امثال آن سازد خسته روی گوید **ع** اندازد ابرو است همه سازد تیره
 و اگر که گوید که خردش از خوش **ع** چوبی بخت به عین و چشم و سکون نون
 و خادیم هم خوش باشد **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 باشد **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 سکون یا خدایم بسیار باشد **ع** خوش به عین و چشم و سکون
 و خوشی گوید مضطرب است و غمناک است در هر که از او بسیار است
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 یک دست و بخت می باشد که اگر بر سنگ راند سنگ را بکشد و آن تیره را
 عید آتی گوید **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 کان که در هر روزی شده و بخت **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 پر کشی بخت و بخت از بخت **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 و خوشی می گوید **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 بتاوی شفته گوید **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 التاج گویند که آنی مجامع **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 خضوع گویند حکیم است **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را

ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 روز و پنج نون نام یکا است که در آن با مشیت و او را خوشتر
 گویند **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 به کام است خوشی ای ادب **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 به عین و چشم و سکون را و او را
 باشد **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 ازین بیت پنج دانی هر چند و اگر بکشد تر از نه بیم **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 بی اتمام و اندام است خوشی گوید **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 که در خلق چنان است بهر چه و غم **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 نرم دانه که در چین گوید اگر که هر دو آید طبعه الدین **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 به پیش خردی زمین را آدم **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 بران بند نه در عین و چشم و سکون را و او را
 چند شوی چند ندیم **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 بفالو بخوبید **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 کسی که در دل او جای که خوشی **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را
ع خوش به عین و چشم و سکون را و او را
 اگر به سخن لطف او کند و باغ **ع** خوش به عین و چشم و سکون را و او را

غول بای کوسند ان رها رو بوم کند باشد در دشت و نیز در پست که برنگی
 که خواهد بر آید او بگو در هر دو معنی گوید که بای که کوسند ان در غول
 که بای چو غول که پنا بان دوان دوان آه معنی دوم حریت و دیگر
 در سخن دانی معنی هر افراده آمده و در یکی گوید ایستاده و دوم بای غول
 روی زشت و چشما چو غول و غول مصراع ثانی معنی اول باشد
 و دیگر غول معنی کوشش آمده که عرب از اذن گوید **معنی غم**
 یعنی غم غم غم زان پیش گوید بای باشد غم غم غم غم غم
 که شیری و شیران بگوید از غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 باشد که شیری و شیران بگویند آن باشد هر افراده گوید **پست**
 بر کوه بسیار چو پست غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 و دیگر بعضی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 بای هر معنی و ده غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 آورد **معنی غم** غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 اوج و آید از برای غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 مرکب باشد و در هر غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 بای این بر آید و در غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
غم یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 اگر ترس باشد طاع شاه بدی و مرکب معنی بدی چو غم غم

غلیک یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 در دروستان بر در آید که از پیش ان نگاه کنند او بشود و گوید
 اگر از من تو بپنداری تا ز کیمیا در دروستان سرور و پست است
 غلیک در جازای چه فراز **غلیک** یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم
 باشد معنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 نمایی بر پیش غلیک بدی زرب چادرش آب درش بدی دریا
 غلیک یعنی آورده و در هر غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 سبوی و غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 حیر و بای در غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 یکی از برای غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
غلیک یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
غلیک یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 بهمال و غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 چو بای تر باشد در غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 نیز گوید **غلیک** همان غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 باشد **غلیک** یعنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
 طیان سرای برین غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم
غلیک معنی غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم غم

و غم غم

پرسند. سر زایش چون آنجوسی فریب ما چو ششم آورده بود از دروازه
در سینه میز را یعنی جا که از برای زینت بر سر خاکش نهاده **فریب** معنی
در او در دست عظیم که آنی **فریب** عشوه **فریب** بنم فاسکون داده
در تخته باوی باشد که بر آبی چشم از دهن بیرون کشند **فریب** نام ششم
که مولی معلوم می آید بدین صفت دیگر زمینی را گویند که با ب نه در خانه نشین
شود و خلاف **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
فریب گوید که سوت عمر ابو اسحق را به دست از نیچ ابرام بود و در دست
در دست میز را یعنی تا در دست و آمده و بعضی می گویند که در دست را
سود مند بود و **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
شخصی را گویند که چیزی کم خورد و بواسطه چیزی خوردن ضعیف و لاغور
شده باشد و او را بعضی فصیح گویند و قاف می کشد و بعضی چون
فریب معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
در چشم از گوید و سخن جا به او را **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
فریب معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
است و در تاج الاسامی مسطور است که **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
الکتاب تالی ابو منصور و هو **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
او به باشد و در دست را **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
بیرون شویش می گویند مثال بیرون رفتن را **فریب** معنی **فریب** معنی
بند کاش بخون دشمن می گویند که چو ششم در کرم در آید **فریب** معنی **فریب** معنی

و دیگر گویان باشد که مردم را در خواب فریب دهد و در تاج شل او باشد
بهر معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
عطای عدل و عقل در آید و **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
باشد عظیم در دست و بعضی گویند **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
است **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
دو تامل و تفق در باشد و گویند **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
در کلیدان اندرون ششم **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
گویند **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
فریب معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
گویی که در خواب مردم را فریب دهد و از استیلا **فریب** معنی **فریب** معنی
نیکوینده و در بیان الشوا **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
کشند و در میان **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
ساج فی الاسامی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
او را بر آن آورند و بعضی می گویند **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
فریب معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
و معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
اما در ادوات الفضلا **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
رای معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی **فریب** معنی
در سینه میز مسطور است که این لفظ ترکست **فریب** معنی **فریب** معنی

نویکباش و زانک هیچ بکشد از او و هر که آن هر فرانس خود شمره فرانس
 قزوین و قزوین نام یکی که این کسند بود اچا کاسه
 العیس و قزوین نام که در روح القدس است و او را **قزوین** نامند
 و هم به زبان دومی امیر لشکر گویند **قزوین** نام نه نیست استی
قزوین نام است و در ابا شد است و عصری گویند قاضی است و در

[illegible]

کتاب الفنا رسی

ل
فوكائی

[illegible][illegible]

در این کتاب
تفاوت
بین
این
و
آن

و دارد مانند بی باکیت فاشست شاکو که ای کراه چنانکه عوار
تا روی تویدم شده ام غواره **فکر** بهر باشد که در شکم غیر پیش از
فکر بهضم فادخ لام شیرتین که در وقت وضع حل از جوار می باشد
و از آن آغوز می گویند در کف یعنی غیر تازه و کف نیز آمده منوچی گویند
نمای مطبان و ایریم بر بطهای گوینده مساعدت قیام و ایریم و عدای
فکر بهضم فادخ و در سطر باشد و شکور که یک قلاده می گویند
خود بخن چون قلاده بود مرا **فکر** همان فکده که کشت و کشت حال
بر غیر چنانکه کشت گویند **فکر** می و برین کشت و در آن
در قفا می یک قلاده و ازین میت می بکنه و سینه شود **فکر** که
تیمه می را چوبی باشد که گشتی را بان راسته و در ساسی فی الای
آمین باشد که در میان آن چوبی چرخه و برین و در طرف آن
رسمانی به بند و در کس که رسمانی را در دست گیرند تا زمین هوا
شود و بعد از آن چرخه گویند یکسرم رنج و او را رسکون چم **فکر** همان
پایه که کشت **فکر** چرمی مدور بریده که چکان در درشته می کنند
که دانند و با در زدن را نیز گویند **فکر** یکسرم ولایت بر ساحل دریا که
انوار خیمه می گویند **فکر** در شرف نام بهضم فادخ تا حوالی شیر
می گویند در نام رس آن علوار امید گویند **فکر** از فادخ نام زنی آنرا
بروح و انرا خیده و در شرف می گویند **فکر** از فادخ نام زنی آنرا
مردم که فیهاده باشد **فکر** می گویند **فکر** چنانچه کندی کندی

مردی برایت نیست فاده **فکر** آنچه بدان آتش افروزند از در
فکر و **فکر** هر دو معنی مخلوجند آتش باشد در کف **فکر** کندی
که از باغول می گویند **فکر** نام ولایت و میان سر قند و حسن **فکر**
بمعنی فادال کسر و افورای باشد و کف و منور **فکر** بوزن برکنده
فرسوده باشد **فکر** یا دیگر باشد در سینه می ز او در سینه الفضل
همواره یعنی کف و خاتمی است که بر بالای پام باشد آمده **فکر** کیم
و فلسفت و انما باشد **فکر** بوزن هر زه سینه باشد شیخ نظامی
از فادخ چو رفت با سر کوی چون فزه نشست بلب جوی **فکر**
فکر یعنی آفرین باشد منوچی گویند فزی را ن تیغ دمی حکام
چنانچه پای بولتون بلون **فکر** و در سینه فانی یعنی پسندیده و بکنه
آمده **فکر** فزه باشد حکم انوری فرماید رواج که در سینه بود
ذبول کاه دهد که همای فرمل را **فکر** می بکنند و امر از سون
فکر بمعنی فادخ و او کسر دورا و بهر کشتی درین و راست
فکر بمعنی فادخ فادخ فانی کشت یعنی افون خوان **فکر** فادخ
کسر و راست و افونی و شکوه باشد **فکر** که چست آن او در دور
که تازه است و شب با فنی **فکر** در کف همان مرغی بقا
درنی باشد مانند باز کوچک که بان حیدر کوچک می گویند **فکر**
فکر که کف پسر و کف دایشان در می کنند ازینا
نادر حیدر و فرماید هر کسی چندی میگوید بفرماید تا کان آید کاه

در این کتاب
تفاوت
بین
این
و
آن

نارسی یعنی احتلام را که هنوز خشک نمیشود باشد آمده و در سان انشرا
کوشتا سبزیات تا بعد از این احتلام باشد و اندام **کلب** بفتح دو
نسخه نیز از انشرا در غان باشد و در کتب که در گردان باشد **کوبه** یعنی
موج آب که از آنکه زنده آب نیز گویند **کیتب** بفتح کاف و کسر تا بعد و کسر
باشد **کوب** بضم کاف و در کتب آتشی باشد که پل بان دارند و دیگر کیتی
و کیتیب باشد طایف گوید و در منسوب **نظم** که به خود و در علمای
مؤخرت بر سرین اول داغ **کوب** بفتح کاف در اسکون سین هم که فرما
را گویند و کسر نیز آمده **مع القات** شریعت در باره الهی ازین
گوید **شر** آخرای خاک را سان و او نیز در کتب از جای خیرت خاک را کج
کوش بضم کاف و کسر و اسکون سین بهر همان و در کتب که در
کوف بفتح کاف و اسکون و او سرین مردم و کجاف فارسی نیز بر سید و
خداست که در و گردانید بر کاش یعنی بر گردانید **کیتب** بفتح کاف و اسکون
عسل باشد و کوبه که **نظم** چنان گشتی که در او انگبین و چون باند و استان
کیتب بفتح کاف و اسکون سین و کتب باشد و در کتب که هیئت بجایت خود
بعضی معنی زهر نیز گفته اند حکیم فارسی فرموده **سور** غایب و دان جهانم خوشه
ای کاشی شکر خنی که سبکی **کشت** بفتح کاف و ویشین و سکون فارسی
شش خنی کوبه عدل او تا جایی باشد که باد طوفان را و متواکشف
کشت بفتح کاف یعنی از بهر بارش کاف و در کتب که کاف سر و شش
است و زکونه و بعضی کشت خوانند و بعضی کوبه و کشتیش یک و در کتب

چو آکنده شد دست خدا گرفت **کلات** و بی باطله را گویند که برین
باشند اسناد و معنی گویند **شر** تو از کلات خود او در هر **شر** بفتح شین
و در شر فام نام شهری از ترکستان که در دین سیاه پشیمان و در شر
لام داشت اینجا نیز بود باشد **کلف** بفتح کاف و سکون لام متعارف
کس بفتح کاف و هم فرعی ارجوهر باشد در کتب و در نسخ و فارسی
کم قوت باشد **کوت** و معنی دارد اول المی باشد که از مبلو نه پلور
بشخصی رسد و آنرا کوشی آسیب نیز گویند ابو شیبہ که در **شر** کوشی
تا زما زودم اناگاه **کوت** و دیگر طبل باشد که در نوجا و در نوز
حکیم فردوسی گوید **شر** و این آن ترسند از او از **کوت** که در باره و کوشی
کوش بفتح کاف و سکون طغی را گویند که بر سر راه انداخته باشد **کوت** بضم کاف
وال در نسخ نیز از بدست باشد که بهر بی شمر و در کتب که کوشی
و راه و اسکون فارسی خود را از اینجا ساید که اندارد و علامت
انصار **کوش** بفتح کاف و سکون و سکون را و سین معنی
برفت که گذشت **کشت** بضم کاف و سکون و سکون معنی بود باشد و
کشت بضم کاف و سکون و سکون معنی بود باشد و
بد معنی آمده اول فردم بریده و دم چهار پای که زردان است
او در شر فام و نسخ نیز از این کاف و سکون بی و معنی آمده
کسج بفتح کاف و سکون و سکون معنی بود باشد و در نسخ که
و سکون نام سیدی که قایمان سر کین بدان کشته شش خنی گویند **کیت**

که بود در غایت آبی در آن بویا رست و کمر تو همچو لاله ای در او چرخ
 خود تو در آب غرق بودی که یورخ کاف و او در کسورال صحرایم
 باشد که کیم خالی فرماید **ماده** سازد از بهر تو که لکری که بگریز
 از قبل که یوری و دیگر یعنی که خدای ما زور و کار نیر آمده و این هر دو می
 شمس خرمی که در اگر گوش داری عدلت بودی که در که یور بودی که در
 که در پنج کاف و دال صحرایم که در ای صحرایم پیش پشته و در که که
 و در شام که در شمس از بگری می **پنی** علم تو بهر دست و در که در که
 و معنی و او اول نام حضرت احدیت دوم معنی عدا باشد و استاد
 در که معنی عدا که در **سور** چون یور بر اسان که در عطا شد که در که
کشیر پنج کاف و سکون نا در کسش از یز بود که در که است که در که
 از با لیم که در شمس خرمی که در که که در که در که در که در که
 که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
کجا و بهم کاف و سکون نون کسبه باشد و آنرا نیز از یان که در که در که
 آنکه می که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 از کل سازد که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 خوانند و در اصفا ن که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 و تو و او در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 بازید با زار و کوی که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 سکون نون خانه باشد و در که در که در که در که در که در که در که در که در که

بوزیدن در شمس **کجا** و کینا در بهر شمس که در که در که در که در که
 و از آن معنی چند هست و شد که در که در که در که در که در که در که در که در که
 عین می شمس است از که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 ای که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 و در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 سر او پنج تو آری که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
کو در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 بعد از که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 قصا و قصا که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 هم کاف و نون از سبب باشد که با غنایان که در که در که در که در که در که در که
 شمس خرمی که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 و در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 بهم کاف و نون و نون دامن که در که در که در که در که در که در که در که در که
 تنی که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 تمام با نور چاکلی بیان که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 نازی دانا و کاف باشد که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 شمس و در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که در که
 شمس کاف و نون معنی دار اول جز او سکانات باشد که در که در که در که در که

انچه و شيان نيز گویند و دوم تغار است و گویند که دیوار پیش
 و نادرانی داشتند باشد و انرا که در پیش نیکویند و بر روی
 پیش خرمی گویند و هر که در کلبه اندیشد و کشد از حدتبع او کفر
 در جهان با دشمنش از چید خون شود با زشتی در کفر و بیسوم بکشد
 که رسد دیوار حصار نهند و بدان جنگ کشند و بعضی مترس گویند که
 دفع تا دسکون را چهارم پیشانی را گویند یا یعنی او بر کوه که مد
 ما را به چند بهتر بر روی چون یکی چشم او در کفر بری و مد
 ما در ادبی طواف چه کن تا روی سفل شکری و چشم در وضو نالی
 مسطور است که بران بعضی از لایات ندر است **کشور** بضم کاف
 شین و در دفع تا ابدیم و گویند آن یک قسم از اقسام پنجگانه
 باشد **کافر** بضم خاء و معنی در سطح میرا یزقان باشد **کافر** بضم کاف
 فارسی و معنی شهرت در ترکستان که بنور ماه متغیر روشن
 و انرا که شهرت گویند **کاسه** که نام مطری باشد که قول کاسه که می خورند
 بجز این چه و تالی گویند حالت سر و از انست که در دانه و نفس بلان
 کاسه که **کاسار** یا دانه ذی اقبال و در سطح میرا یعنی کی از طهور
 سباع شکاری که بجایت میاد باشد نر آنده **کاشیر** بضم کاف
 بکون یا با نر شیر است یا شد که بیشتر و معنی جود و این از نیر
 منقولست و در موی جراتی باشد که در شیر و کف در دهن کشند
 و خورند **کرم** بضم کاف و معنی نام دودی معروف در حله و دروان

کوک بضم اول و معنی چهارم کلاغ باشد **کوک** بضم کاف و معنی ارباب باشد
 در نیکویند و انرا که در پیش نیکویند و بر روی
 فارسی نام دلاست **کوز** بضم کاف و فارسی چینه و ان ترخان شمشک
 چه طایرت همایون های است تو که گفت جرج و رادانه بود و کوز
کشتور نام متا است که در حوالی آن دشتی است که انرا مور گویند
 که زانی الموده **کلا** و **کلا** بضم کاف و در او غوطه شد کلا و وزن بها نر آنده
کشور بضم کاف و معنی کاف و سکون نون ما روست است که باشد در سطح
کوت بضم کاف و معنی کوه تر باشد **کوشیا** بضم کاف و معنی کوه تر باشد
کیک بضم کاف و معنی کاف و سکون یا و در دهن اول تره باشد
کلا بضم کاف و معنی کلا و سکون یا و در دهن اول تره باشد
 شهرت است در سطح میرا و انرا که در دهن اول تره باشد
 سیتن نفع میان رجه زخوبان و در کشیر **کبر** بضم کاف و معنی کاف
 بنا که در نرسنی از ان سازه و بعضی اصف گویند **کاو** بضم کاف و معنی کاف
 غله که انرا کوز نیکویند **کوه** بضم کاف و معنی کاف و سکون کون کشند
 جریه نقش معنی کوه بر نقش کشند **کود** بضم کاف و سکون و او دفع ال
 در سامی فی الاسامی پوست کوسا باشد **کیندر** بضم کاف و معنی کاف
 خوار که انی القه **کاچار** بضم کاف و معنی کاف و سکون کون کشند
 کوک بضم کاف و معنی کاف و سکون یا و در دهن اول تره باشد
 کسره و او بدین کشید که در دهن اول تره باشد و در دهن اول تره باشد

مکونید **کوش** یعنی کاف کسر و او آوند دوش باشد که انی مورد الفضا **کوش**
یعنی کاف اول کسر و دوم هاء که یکسره گذشت یعنی تیره تیرک **دیش**
بکسر و او هاء که یکسره تیره **دیش** یعنی کاف و سکون رای هاء کسر
همان کوش بر قوم **کوش** اسم فاعل کوشیدن و امر یعنی کوشش نیز نام
ماء و یکم نیز گفته اند که جوشن **کوش** نام نوبلی ملکی باشد از هندی
بار به شیخ طای فریاد در تو نیست **دیش** چو برستان روی کوش
پرا از خون سیارشان شده ای کوش **دیش** کاف و هم تیره هاء
مع النین کاف تا رابریش باشد و تا رجبیت و این کوشید طای
در زمست آب زان کاف دست مهر پیش سر عصبان شده کوش
کوش کاف کوشید که از کوشش آید ابو یوسف هر دی گوید **دیش**
مکلف نیست اگر کوشش باشد سرخ **دیش** بی مخرج بود اسکندر
در موی کوشن چون نیز با نیمی آمد **کوش** یعنی کاف کسر و این کوش
کوشد یعنی زاهدان کرم بودی قدرت رقی و کمال کوشد و در دنیا
یک کاف فاعلی آمده **کاف** آواز جبین تیره و در طاس **کوش** یعنی کاف
و سکون را و چون کاف باشد بر آن استخوان ارجا رفه را بنده و بر
اشتی کوشد و در شیخ سامی گوید کوش جریست که در آتش لکند و از آتش
کوش یعنی کاف هم ای طای در شرفا مد کل بی کاه باشد **کاف** کاف
در شرف کاف باشد است و عجمی گوید **دیش** کاف کوش کاف از شرف کاف
کوه و پیشه جای کرده چون کاف کاف کاف **کوش** یعنی کاف هم رای نای کوه

به شد شاعره گوید **دیش** یعنی کاف کوش کاف کوش کاف کوش
کوش یعنی کاف کوش کاف کوش کاف کوش کاف کوش کاف کوش
خوشی گوید **دیش** ابواسمعی کوشش **دیش** و در عجمی در جاف کاف
و دیگر معنی شکافند و نیز آمده جاک حکم عجمی **دیش** هر دو معنی از کوش
معنی از کوش کاف کاف و دیگر معنی امر شکافن نیز آید جاک کوش
کاف در دوا و کاف **دیش** چو کاف کوشند سرشان **کاف**
بهم کاف و سکون را و هم تیره باشد بعضی گفته اند سیم سیاست
احتمال شش خوی گوید **دیش** با تصحیف خواندن توان شرف **دیش**
رخ دوستان تو با واسعه دل دشمنان تو با دگر کاف و در اوقات
کاف فارسی هر دو معنی آمده **کاف** بعد باشد که بر بی نوم کوش
گوید شرف حال ملک وین کاف و دیش **دیش** ندارد و هیچ ما و او کوش
و شاف چو لا هر را نیز گوید **کاف** یعنی سیاهی باشد کاف کاف بر اید
زبان مان **کوش** کاف کوش کاف کوش کاف کوش کاف کوش کاف کوش
کوشند و هم کاف و سکون شش همان کاف موم معنی سیم شرف
کاف یعنی کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف
از حیا های آن **کاف** کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف کاف
چشم را گویند سیم مان شک باشد و نوعی از مان در عجمی را نیز کاف
که از اربعه بی کمک خوانند **کاف** معنی کرم و نیز نام ایشان باشد کاف
را به ان شویید **کاف** جای مرغ خاکلی باشد و زنبلی که در میان خاک

ل
ما کورج
سکک دزهرج

۱۲ سوی خردبادش در تیره قویونلو

فرمود آورده که مستعدی باشد و گفته که اگر امیدشان دل با خون خویش
انان وادشان را کشتن خویش **کوش** و مدفوع یعنی نگاه کردن بر آمده
شانش **افا** **بالا** که کلاغی بکام یک گوش کردن یک خویش را فراموشی
کا **زاد** یعنی مرثت رسید **افا** **لنا** مر بنده رستان بیری از غر فناد
پدر مرده را چنین کا **زاد** اگر زود بهم کاف و فغ را و سکون را در غم
میز اچاره باشد و از آنکه نیز گویند **کچ** **با** **آورد** نامی از کجایی
مهر و مهر و نیز نام زوایی یعنی پشت از کجایی نامی باریشخ نظام
وجود از کج **با** **آورد** و راندی زیر باد می کش کش کش **داورد**
زیر نامی از کجایی پرویز مثل هر کجی را فراموشی **زیر** **پست**
در کج **با** **آورد** و رانش خواننده که در خون خاص شده ماغنه که از کجایی
شاد و در بزرگ که خواننده میاش که آن **کستر** **کس** **الذال** **کذیر**
هزن و منی گویند مرقوم که بعضی جرئت خوانند **مع** **الو** **کهر** **موج**
حاصل شود و او دیگر دانشه دغالی یعنی بدل کردن و عوض کردن باشد
و اینی بسیار **پست** **کچ** **با** **آورد** کجی که پر و بر بختونی بزرگی باشد
و گویند که آن حد آقا بر زر که آن سنگ بود حلو از جواهر و آن از آقا
سکندر بود و در مویه الفضل **کچ** **کا** **زیر** **نام** این **کست** **کران** **معنی**
شکله و معنی سپاه اینوه نیز آمده از شرفا که کج معنی معروف
بهری هر **کینه** و بعضی زودیت بسعد ولایت خیران که کافی **الاف**
کچ **معنی** شیخ کجی **بند** **کلمه** نام زن پیران و کلمه شیر برن

بهنج کاف و نسکون داد شد است با بر مای آرد که در ایشان را از زود و
 دلق کویت که از اوقات الفلاح **الحیم کاوم** بوی کوچک باشد مای
 که بر صورت دم کاوم باشد در وقت جنگ نهند و بفرستند
 که از اوقات الفتح و اوقات غلبت که در وقت برور پادشاهان از جنگ
 و بفرستد از اوقات که شیشه سینه چو زدنای روینم فرستد و کار
کاچشم که بفرستد و از کوشش **کاچشم** یعنی جا که بر چشم کوشش
 که به شیشه و از اربعی معتر خوانند بسم و پنج عین مملد و باشد
 شیشه نظای زباید تر آنگهی از کوشش جویر پوشیده و خارج شد از
ح النون گردن بهنج کاغذ و دلی درای مملد و نون گردن نبد باشد که
 که در صم زردگان جان چون گردن **کا** و چون با وقت سرخ اندازد
کاران یعنی کوارا اجرت و کوم **شعر** می ریزی پاری خون یا را
 همین باشد برای درست داران **کا** بخون پیدلان خوردن مکن خوی
 که کس از این شربت کوارا **لکین** و **کین** صاحب خد و انداخت
 لفظ را شود استعمال کنند چون لکین و شرکین **کران** یعنی فراموش
 کسان و جمع کاردنیم **فر** و می گویند که **کران** کران کران کران
 که بزرگ نادرست بر برین **کران** یعنی متحرک و زنده کردن بسم کا
 که زنده و تخت و دیگر اسم فاعل باشد یعنی غلبت کرین و عشرت کرین
 یعنی مکن **کران** بسم کا و بعد از کا و او درای مملد و می گویند
 را صاحب کند و آنرا از دست و برین **کران** و **کران** یعنی تر و خور و خور

بهنج کاف و نسکون داد شد است با بر مای آرد که در ایشان را از زود و
 دلق کویت که از اوقات الفلاح الحیم کاوم بوی کوچک باشد مای
 که بر صورت دم کاوم باشد در وقت جنگ نهند و بفرستند
 که از اوقات الفتح و اوقات غلبت که در وقت برور پادشاهان از جنگ
 و بفرستد از اوقات که شیشه سینه چو زدنای روینم فرستد و کار
 کاچشم که بفرستد و از کوشش کاچشم یعنی جا که بر چشم کوشش
 که به شیشه و از اربعی معتر خوانند بسم و پنج عین مملد و باشد
 شیشه نظای زباید تر آنگهی از کوشش جویر پوشیده و خارج شد از
 ح النون گردن بهنج کاغذ و دلی درای مملد و نون گردن نبد باشد که
 که در صم زردگان جان چون گردن کا و چون با وقت سرخ اندازد
 کاران یعنی کوارا اجرت و کوم شعر می ریزی پاری خون یا را
 همین باشد برای درست داران کا بخون پیدلان خوردن مکن خوی
 که کس از این شربت کوارا لکین و کین صاحب خد و انداخت
 لفظ را شود استعمال کنند چون لکین و شرکین کران یعنی فراموش
 کسان و جمع کاردنیم فر و می گویند که کران کران کران کران
 که بزرگ نادرست بر برین کران یعنی متحرک و زنده کردن بسم کا
 که زنده و تخت و دیگر اسم فاعل باشد یعنی غلبت کرین و عشرت کرین
 یعنی مکن کران بسم کا و بعد از کا و او درای مملد و می گویند
 را صاحب کند و آنرا از دست و برین کران و کران یعنی تر و خور و خور

چندی که از زود و کا و برین **کران** بسم کا و در وقت جنگ
 بچین باشد که در سر کراید یعنی سر **کران** بسم کا و در وقت جنگ
 آتوب آن چو جانت **کران** بسم کا و در وقت جنگ
کران بسم کا و در وقت جنگ
 پنج زود و ال جاده کردن باشد **کران** بسم کا و در وقت جنگ
 سلامت برین بهتر که زود و ال جاده کردن باشد
کران بسم کا و در وقت جنگ
 کردن باشد **کران** بسم کا و در وقت جنگ
 سین و پنج تا میل کردن **کران** بسم کا و در وقت جنگ
الواو بسم کا و در وقت جنگ
 و پنج از جاده کردن باشد **کران** بسم کا و در وقت جنگ
 برانند می زمین هم کا و در وقت جنگ
 که از کاف و نسکون داد شد است با بر مای آرد که در ایشان را از زود و
 دلق کویت که از اوقات الفلاح الحیم کاوم بوی کوچک باشد مای
 که بر صورت دم کاوم باشد در وقت جنگ نهند و بفرستند
 که از اوقات الفتح و اوقات غلبت که در وقت برور پادشاهان از جنگ
 و بفرستد از اوقات که شیشه سینه چو زدنای روینم فرستد و کار
 کاچشم که بفرستد و از کوشش کاچشم یعنی جا که بر چشم کوشش
 که به شیشه و از اربعی معتر خوانند بسم و پنج عین مملد و باشد
 شیشه نظای زباید تر آنگهی از کوشش جویر پوشیده و خارج شد از
 ح النون گردن بهنج کاغذ و دلی درای مملد و نون گردن نبد باشد که
 که در صم زردگان جان چون گردن کا و چون با وقت سرخ اندازد
 کاران یعنی کوارا اجرت و کوم شعر می ریزی پاری خون یا را
 همین باشد برای درست داران کا بخون پیدلان خوردن مکن خوی
 که کس از این شربت کوارا لکین و کین صاحب خد و انداخت
 لفظ را شود استعمال کنند چون لکین و شرکین کران یعنی فراموش
 کسان و جمع کاردنیم فر و می گویند که کران کران کران کران
 که بزرگ نادرست بر برین کران یعنی متحرک و زنده کردن بسم کا
 که زنده و تخت و دیگر اسم فاعل باشد یعنی غلبت کرین و عشرت کرین
 یعنی مکن کران بسم کا و بعد از کا و او درای مملد و می گویند
 را صاحب کند و آنرا از دست و برین کران و کران یعنی تر و خور و خور

و بعضی صد هزار گفته اند **لک** یعنی لام رکبی باشد بغایت سرخ
 بسیار زنده و نشاط در رنگ زان بکار برند و لاک نیز گویند
 یا یعنی عربیت و اکثر مولفان بفرس نوشته اند و اشعار بفرس
 گفته اند و در حیدر آبادی ریگان مسطور است که لک معنی نبات است
 برونش هست دارد و بدون سرخ باشد و در کتب بعضی معنی دوزخ و کلاه
 بآن حکم کنند آمده و بس و در ساسانی فی الاسامی لک ریشی باشد که در
 بدید آید چنانچه شکم را سوراخ کنند و از آب برآید و بیکه گویند بضم دال
 مطهر و فتح با لام و سکون یا **لاک** همان لک صغیر که در آن هرگز
 رنگ کنند و سرخی زانرا از آن کبریا معضی گوید و چنانچه
 زخون را بشکاک هم رنگ لاک و بعضی لغات نیز آید **لک** بوزن
 در نحو و نای شبنم است که چون برف زمین را سفید کند و در کتب
 بعضی پاره پاره آمده **لکاک** فتح لام سخن یا خوش باشد **لک** رکب
 آلات و ادوات خانه از کاسه و کوزه و غیره و بعضی بکار بوی نیز آمده
 گویند ای لک را از خواصی نیست بزرگ درگاه او گشتی **لک** رکب
 بکسر لام و هم جزای که شیشه و لک را آن اندازند **لک** بضم لام
 نون و فتح باستانی گویم که در مال برانام را با و داد **لک** بضم
 و فتح رای مهدکان نای باشد **لک** بضم لامی از شتران باشد و زبان
 این سیستان عشق را لک گویند و آن چیز است که در دست چیده
 را نوا نوح و چون در کتب گویند **لک** بوزن زیرک امر فحیم باشد

لاک بفتح لام دوم تاج خروس باشد و رتبه الفضل از این است که
 سنبل سلق تاج خروس بجا پیشو که
 آخر از جفتی که شد ولی از روی حسن ظاهر لاک یا زید انیم و از لاک
 بکسر لام و فتح کاف همان کاک مر قوس شد **لک** بکسر لام و فتح کاف
 همان کاک مر قوس شد یعنی آوی قرش **لکشاک** بکون شین مجرب
 از شین نون آبی را گویند که تیره و کدر شده باشد **لک** بضم لام و فتح کاف
 بکسر لام که شد **لک** بضم لام و فتح کاف بکسر لام و فتح کاف
الام لال ام در کتب و نسخ و نای لعلی شده عصری گوید و در بکار کفیده و
 بکسر لام و فتح کاف و در کتب و نسخ و نای لعلی شده عصری گوید و در بکار کفیده و
 حرف معروف و نیز مقدار سپید سوزی که آید و پیکر کوش که ماند جسته
 و فتح چشم زخم حکیم آوی فرامید **لک** بضم لام و فتح کاف
 و آنکشی از لاجورد و سرخی بر چهره لام و بعضی زهره آریست **لک** بضم لام
 و نیز نام کوهر در شام که افغانی ببلدان **لک** بضم لام و فتح کاف
 شد و گویند که از لک کرمی که شدست و از این شود از خون لک شده
 در آن از کف نقوش **لک** بضم لام و فتح کاف بای فارسی نشان باشد
 فرقی گوید **لک** بضم لام و فتح کاف بوزن لک و کوه از بزرگ کوش
 آما در نسخ نیز از امر و الفضل بای نوشته کتا فی آمده یعنی تابش فروغ
 که از پس یکدیگر درخشند **لک** بضم لام و فتح کاف بوزن لک و کوه از بزرگ کوش
 و شمس طری همین نشان یا یعنی آورده و کوه زهره است که کوه را زهره

سوره که از کتب اربعه است

[illegible][illegible]

منه
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام
الذي كان في الدنيا
في سنة الف وستمائة
والتي كانت في سنة الف وستمائة

[illegible]

الحمد لله
العزيز العظيم

در ادوات نقلیه، یعنی تمام آه و وضع و غیره، و غیره

مختار من كتاب

چون از راه برکونان کش دی از بنش با برکونان قادی **ایمان**
حکایت از بنی باها و ساها شالی ایمان از ویسی **فرایب**
بر آنکه برین یکی ایمان را بر یکی زیستند که گزینان مسلمان در شهر را
بزرگ شهریت از شران زمین **مجدد** بنام هم که دریم ناری و درین
باشند **مخاران** بنام هم و سکون خا و بکر و ریت که بعد تر بایان باشد
و نام بانی آن خوانند حکیم قانی فرماید من و با یکی و در **مخاران**
در بر این نام جاوی **مجدد** بنام هم که دریم خا و بکر و ریت که بعد تر بایان باشد
بنام هم و سکون دال شهریت بر ساحل دریای خرب نوبه می
رسد و تار شق مغرب **مخاران** از قادی مد این تا بدین
مزدکون بنام هم و سکون داورا هم کوفت ناری کت مری باشد
کذا فی مرید القضا **مزدکون** آن باشد که بعد از خرافت در درین شان
مزدکان نام شهریت در قستان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در و ریت
و لایت خوان حکم قانی فرماید **مزدکان** با و سبب اب اگر خشی قادی
چون تو طلاع و قی را بر شرط مغنی بی و بولی بنی سکا ران **مزدکان**
بنام هم که دریم و سکون یا فریدن و با و گردیدن در شهر قادی یعنی باز
که دانیدن باشد یعنی بر گردن و در ک گردن نیز آمده و این **مزدکان**
مزدکان بکریم حج باشد و بنام هم خوانا باشد **مزدکان** نام در وی تمام
مردی صاحب کال باشد که کو مد **مزدکان** که در شیان در **مزدکان** از ایران
در چه **مزدکان** در چه بود از در کان **مزدکان** نام شهریت که در شیان

مزدکان

کرده اند از بنش نزهت سکون **مزدکان** بهار خا و بنش و حکایت
مخاران بهار بنش که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
سایه سکون که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
مزدکان بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
سکون که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
باز هم در شیان داشت معارف از او کس کرده اند مری و درین
اسدی که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
مزدکان بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
و سکون سین همد صفت چری شدن بنی اند شدن **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
شرفا است که **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
شهریت و لایت از این **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
مزدکان بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
مزدکان بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
راند **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام
رایز که در شیان **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام **مزدکان** بنام هم که دریم نام در وی تمام

[illegible]

یعنی این حکم از وی فرمود **و** از دست او گرفت نیکویش **و** هر که از پیشدین
 اخیر توش در بر کعبی نعل آمده بوی شنود و شایع است اجد حاض و نایب
 با درستان مضایقه درع و مال نیست **و** حد جان نه ای رضی خوش کن
نخوش بنم خایم حقین دارد و دست که بوی خوش دارد و بوی افکار از پیشدین
 که انی سید العظام **شش** پنج فون سایه باشد و از سر مرزا ۱۱۰۰ مورد سایه
 کلاه باشد **شش** پنج فون دوم و سه کسیم بر ای که کون باشد که انی **و** سید
نیرین پادشاه و سلطان که ارجال ابرام که بود و هفت پنجه **دست**
 دست سلطان شاه نیرین توش **و** ترک رومی طراز رومی پوشش **نخوش**
 بسکون دوم و سه کسکاف بنما باشد که بوی تبه الفطر **دست** **نخوش**
 پنج فون و ده خدای باشد که از ان شراب خورده است و کسای که فرمود
 دل شاه و در و در بندگی که خاد و دار **و** کچشم زعبه استوار و از ارتفاع
نخوش پنج فون اول و دوم و سه کسکاف تفری که ان خود چایید مسخر که
 تمام همیشه بر ابعی **و** که و مدد زبایم **نخوش** **و** در کار خوش این دست را
 هفت تا زیاده **و** **نخوش** پنجم و سه فون بی مهر است که انی **نخوش** **نخوش**
 نام و سوسیت نزدیک دست و خدای که انی **نخوش** **نخوش**
 حدایی بود که از کوه باز آید **کسای** که کوه **و** از کسای و یک کوه **و**
 کوه **نخوش** شد **و** هر که کرد **و** صاحب کوه معنی او از کوه که کسای
 و کوه چون کسک **و** او از کوه که کسیدی **نخوش** **نخوش**
 که الای برداشتن یک کسک چون هر سنگ که دیک **نخوش** **نخوش**

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

و امران بکندم و بعد از

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

لی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

کتابت با کالی و آخره شهر
 ۱۱۰۰ از من عمارت

بین بعضی مردم خام آمده کیونکه یکسان باشد کذا فی القدر **یا علی** **یا علی**
 را کرده و سحر کرده و عشی بودی از دین دل بنده **یا علی**
 را و بشی اگر ختم دل با و کرم طبع **یا علی** قبا باشد و تعریف است **یا علی**
 قصه کشیده باشد **یا علی** هم دوت و در شرف از بعضی تحت و خط **یا علی**
 و این بیت سلمان شمس شده است از ان طلاق بر سبیل تقدیر
 و از بستن تا روز خیر از این است **یا علی** بنم یا و فتح با و در شرف وانی از **یا علی**
 باشد چون مراد بود که راه خوشتر و جکم **یا علی** از ان طلاق **یا علی**
 کذا فی القدر **یا علی** و پوی نیز **یا علی** در شرف و شمس **یا علی** پوی **یا علی**
 موعده آورده و گذشت **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی** موعده در تحفه معنی آره
 در درگاه ان شاه حکم اسدی **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی** کذا فی القدر **یا علی**
یا علی بنم یا و فتح **یا علی** کذا فی القدر **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی**
 در کسین مصلحت یکبارگی باشد از شکور گوید **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی**
 بان روزگزار نوهم خودی کذا فی القدر **یا علی** کشتانی در دینی و نردو
 برادر که در دین و شمس باشد زمان هر کدام دیگری را یاری گوید
 شمس **یا علی** گوید اگر خصم بودند از دین و شمس **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی**
یا علی بنم یا و فتح **یا علی** کذا فی القدر **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی**
 بنم یا و فتح **یا علی** کذا فی القدر **یا علی** بنم یا و فتح **یا علی**

کتابخانه خصوصی
 غلامحسین - سروده

تاریخ شهر سردی
 عدد الف
 الف

سراده غریزه و حدیث
محضر ادب و حدیث
در حدیث کرم کرم
در حدیث فقه و حدیث
نزهت و حدیث

بسم الله الرحمن الرحیم

Handwritten scribbles and faint lines on the left page.

غلام حسین - سروه
خصوصی

Handwritten text on the right page, including a list of names and titles.

